

1979 மார்ச் 10]

(4) உரிமைப் பிரச்சினை.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவைக்குத்
தவறான தகவல் தந்தமை குறித்து.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு செளந்திரராஜன் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். இராதாபுரத்தில் கைது செய்யப்பட்ட திரு. செபாஸ்டியன் பற்றி இந்த அவையிலே அளித்த விளக்கம் அது. செபாஸ்டியன் சென்னை மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை போலிஸ் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. நான் பிரச்சினையை எழுப்பும்போது பத்திரிகையில் வரவில்லை ; அமைச்சரின் விளக்கம் வந்திருக்கிறது. வாழ்க பத்திரிகா தர்மம்.

இருந்தாலும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் செளந்திரராஜன் அவர்களிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, அவர் நிச்சயமாக மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லையா? ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டவர், நெல்லை மாவட்ட சிறையில் வைக்கப்பட்டவர் போலிஸ் கண்காணிப்பில் எப்படி வந்தார்? ரிமாண்டில் இருக்கிற கைதி போலிஸ் கண்காணிப்பில் எப்படி வந்தார்? போலிஸ் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? எந்த ஊரில் இருக்கிறார்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த பிரச்சினையை எழுப்பிய காரணத்தால் அதை விளக்க வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. திரு. செபாஸ்டியன் என்பவர் திருநெல்வேலி மருத்துவ மனையில் இருந்தார். மேலும் அவர் பரிசோதிக்கப்பட வேண்டுமென்று மருத்துவ அதிகாரிகள் கொடுத்த அறிக்கையின் பேரிலும் அவரை பரிசோதிப்பதற்கு வசதிகள் அங்கே இல்லை என்று அவர்கள் தெரிவித்த அடிப்படையின் பேரிலும் அத்தகைய வசதிகள் சென்னை மனநோய் மருத்துவ மனையில் இருக்கிறது என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதன்பேரிலும் அவர் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு, மத்திய சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இங்கே உள்ள மனநோய் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார். இதுதான் நடந்திருக்கிற விஷயம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் செளந்திரராஜன் அவர்கள் மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வருகிறேன். ஏனென்றால் உரிமைப் பிரச்சினையை உடனடியாகக் கொண்டு வரலாம். நேற்றைய தினம் அவர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 10]

அளித்த விளக்கத்தில் போலீஸார் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று அவையை திசை திருப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அதை மறுத்திருக்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர் சௌந்திரராஜன் அவர்கள் மீது நான் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கிருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் முதல் நாள் பேசும்போது மன நோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறுகிறார் என்று கூறினார். அதற்கு விளக்கம் தருகின்ற வகையில்தான் மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு அவர் உள்ளிருப்பு நோயாளியாக இல்லை. சிறையில் இருக்கிறார் ; வெளியிருப்பு நோயாளியாக சிகிச்சை பெற்று வருகிறார் என்று நேற்றைய தினம் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைப் படித்துக்காட்டி விரும்புகிறேன். முரசோலி பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை, தினமணி பத்திரிகையைத்தான் படித்துக் காட்டி விரும்புகிறேன். “எதிர்க்கட்சித் தலைவா கருணாநிதி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது அவர் மீது உளி வீசியதாகக் கூறப்படும் செபாஸ்தியான் என்பவர் சென்னையில் மன நோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக நேற்று சட்டசபையில் கருணாநிதி குறிப்பிட்டு இருந்தார் அல்லவா? அந்தப் பிரச்சினையை தி.மு.க. உறுப்பினர் துரை கலியமூர்த்தி இன்று அரசின் மசோதாக்கள் மீது பேசும்போதும் கிளப்பினார். இதற்கு சுகாதார அமைச்சர் ஆர். சௌந்திரராஜன் பதில் அளித்துப் பேசுகையில் “செபாஸ்தியான் சென்னை மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை. அவர் போலீஸ் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று கூறினார்.” இதுதான் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கின்ற செய்தி. ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இதிலே ஒன்றுமே குழப்பம் இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்த சாமர்த்தியத்தை வைத்துச் சொல்கிறார்கள். இதிலே இரண்டு பிரச்சினைகள் எழுப்பப் பட்டன. அன்றைக்குப் பேசியபோதும் இன்று பேசுகிறபோதும் அங்கே உள்ள நண்பர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்களைக் காவல் துறையினர் அங்கே இருந்து இங்கே கொண்டு வந்து மன நோய் மருத்துவ மனையிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும்

1979 மார்ச் 10]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அது அப்படி இருக்குமேயானால் அதைப் பற்றி கட்டாயம் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக பதில் சொல்கிறபோது அரசு கட்டாயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று குறிப்பிட்டேன். அதன் அடிப்படையிலே நாங்கள் அந்த மருத்துவ அதிகாரிகளின் அறிக்கையைப் பார்த்த போது அதிலே பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“He requires further observation and investigation to arrive at an opinion. The investigation facilities are not available in the Medical College Hospital, Tirunelveli. Hence he may be referred to the Mental Hospital, Madras for investigation and opinion.”

இதுதான் அங்கே இருக்கின்ற டாக்டர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கை. ஆகவே எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னதிலேயும் ஒரு உண்மை இருக்கிறது. அவர் சொன்னது கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவ மனையில் செபஸ்டியான் உள்ளிருப்பு நோயாளியாக சேர்க்கப்படவில்லை. இதனை நான் ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறேன்.

He was not admitted in the Mental Hospital along with the Mental patients, and harassed as alleged by the opposition. He is treated as Out-patient. He is in the Central Jail, Madras and brought to Mental Hospital for examination and observation then and there. This is the real position.

ஆக எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாளையங்கோட்டை மருத்துவமனையில் இந்த செபஸ்டியான் என்பவர் சேர்க்கப்பட்டு, அந்தக் குற்றவாளி முனைக்கோளாறு உடையவர் என்ற அளவில் ஆக்குவதற்கான முயற்சியில், அவருக்கு முனைக்கோளாறு என்பது அங்கே நிரூபிக்கப்படவில்லை என்ற நிலையில் அவரை மேலும் பரிசோதிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சென்னையிலே உள்ள மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டார் என்ற குறிப்பினை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சென்னை மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப் படுவதாக இருந்தால் முதலிலே அவர் பைத்தியம் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த மாதிரி ஆதாரத்தோடு காவல் துறையினரோ அல்லது நீதிபதியோ சொன்னால் தான் அதற்குப் பிறகுதான் சேர்க்க வேண்டும். அப்படி மருத்துவமனையில் சேர்க்காமல் ஆப்சர்வேஷனில் வைப்பது என்பது இயலாத காரியம். பாளையங்கோட்டையில் உள்ள டாக்டர்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 மார்ச் 10]

கள் பல நாட்கள் அவரை மருத்துவ மனையில் வைத்து ஆப்சர் வேஷன் செய்த பிறகு அவருக்கு மூளை கோளாறு இல்லை என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, அதாவது அங்கே இருக்கின்ற சைக்கியோட்டரி டாக்டர்கள் தீர்மானித்துவிட்ட பிறகு மனநோயாளி என்று சொல்வதற்கு ஆதாரம் இல்லாத நிலையில் அவரை இங்கே 24 மணி நேரமும் ஆப்சர்வேஷனில் வைக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்டு வெளி நோயாளியாக வைத்து அவருக்கு சிகிச்சை தருவது என்று சொல்வது அர்த்தமற்றது. இது உண்மை நிலைக்கு மாறானது. நேர்மையற்றது. ஆகவே, இதற்கெல்லாம் தகுந்த மறுப்பை அரசு தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. சுப்பு அவர்களும் திரு. துரை முருகன் அவர்களும் எழுந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேச ஆரம்பித்துவிட்டால் அதற்கு நேரம் இருக்காது.

(கூச்சல், குழப்பம்.)

இங்கே எழுப்பப்பட்டிருப்பது உரிமைப் பிரச்சினை என்று சொல்கிறீர்கள். இதை எந்த விதியின் கீழ் எடுத்துக் கொள்வது என்பது.

(கூச்சல், குழப்பம்.)

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஆது உரிமைப் பிரச்சினை மாதிரிமல்ல. குற்றம் செய்தவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர் இல்லை என்று எப்படியாவது மெய்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர் பைத்தியக்காரர் என்றெல்லாம் நிரூபிப்பதற்கு ஒரு அரசு செய்கின்ற முயற்சியை இந்த அவையிலே நாங்கள் அனுமதிக்கத் தயாராக இல்லை. வேண்டுமானால் பொதுக் கூட்டங்களில் இதனைச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற முடியும். சட்டசபையிலே உறுப்பினர்களை ஏமாற்ற இந்த அரசாங்கம் முயலுவது முறையற்றது.

[முற்பகல் 10-10].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு இடையே உள்ள பரிமாற்றங்கள் எனக்குத் தேவையில்லை. உரிமை மீறல் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டும். ஒரு பிரச்சினைக்கு அறிவிப்பு தந்து அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்ட பிறகு பேசினால் சரி. எனக்கு நிகழ்ச்சி நிரலை முடிப்பதற்கே நேரமில்லை. போராளியர் போன்றவர்கள் எனக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 10]

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்.)

முதலில் எல்லோரும் உட்காருங்கள். (கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு. க. சுப்பு : நான் சொல்ல.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு, உட்காருங்கள். உங்களை நான் பேச அனுமதிக்கவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : உங்கள் அனுமதி தேவையில்லை. உட்கார முடியாது.

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு சாதாரணப் பிரச்னை அல்ல. உளி வீசியது அல்லது என் வேளை அடிப்பது அல்லது என்னைத் தாக்கியது இவற்றைப் பெரிய பிரச்னையாக நான் கருதவில்லை. அது வேறு விஷயம். அரசு எப்படிக் கருதுகிறதோ அப்படிக் கருதிக் கொள்ளட்டும். என்னை நம்புங்கள், நடவடிக்கைகள் எடுப்பேன் என்று எல்லாம் அவை முன்னவர் அவர்கள் வாஞ்சையோடும் பாசத் தோடும் இந்த அவையில் சொன்னார்கள். அது வேறு விஷயம். ஒரு கைதியை வேண்டுமென்றே பைத்தியக்காரனாக்குவதற்காக செய்யப்படுகிற பயங்கரமான முயற்சிகள், அது மிகக் காட்டு மிராண்டித்தனமான காலத்தில் ஒரு அரசு நடைபெறுகிறதோ என்று நம் மனதை எல்லாம் இழுத்துச் செல்கிற அளவிற்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இது சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. உறுப்பினர்கள் அவர்களது கருத்துக்களை உங்களுக்கு உதவிகரமாக எடுத்து வைக்க நீங்கள் அனுமதிப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்னை குறித்து அவை ஏற்றுக்கொண்டால் சரி. அவை அனுமதி தந்தால் விவாதிக்கலாம்.

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு. துரை முருகன் : நாங்கள் எல்லோரும் பேசத்தான் பேசுவோம். முதலில் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது என்ன முறை?

திரு. துரை முருகன் : இது ஒரு முறை.

[1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் இதற்கு ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும். இப்படியே வளர்த்துக்கொண்டு போவதில் பயன் இல்லை. இது ஒரு முறை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது முறையா?

(கூச்சல்—குழப்பம்.)

திரு. துரை முருகன் : யாரோ ஒரு அறிக்கை தயாரித்துக் கொடுப்பது, அதை அமைச்சர் இங்கே படிப்பது. எங்கள் தலைவரைத் தவிர வேறு ஒரு முறையும் எங்களுக்குத் தேவை இல்லை. நாங்கள் பேசத்தான் செய்வோம். நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளுங்கள், கவலையில்லை. என்ன சார் விளையாடுகிறீர்களா? பேசத்தான் செய்வோம். என்ன செய்துவிடுவீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது, உறுப்பினரின் தரத் தைக் காட்டுகிறது.

திரு. துரை முருகன் : என்ன பெரிய தரத்தைக் கண்டீர்கள். உங்கள் தரம் எங்களுக்குத் தெரியாதா? பெரிய வெங்காயத் தரம், அட, போய்யா.

(கூச்சல்—குழப்பம்.)

(திரு. அ. ரகுமான்கான், திரு. சி. ஆறுமுகம், திரு. தீ.சு.நல்ல தம்பி, திரு. எஸ். ஆர். இராதா, திரு. இரா. தாமரைக்கனி, திரு. யா. சை. மு. யூசுப் முதலியோர் எழுந்து நிற்குகொண்டிருந்தார்கள்.....)

(கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். யாரும் ஆவேசப்படவேண்டாம்.

(கூச்சல்—குழப்பம்.)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை நான் மெத்தப்பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது—தாங்கள் பேசுகின்ற கருத்துக்களை பேசும்போது, அருள் கூர்ந்து விதிகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். இங்கே சபை முன்பு விவாதிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற பிரச்னை, முக்கியமான பிரச்னை என்பதில் எனக்கு அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. அமைதி யான சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சனையை விவாதிப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறை

1979 மார்ச் 10] [திரு. கி. மனோகரன்]

களை, மரபுகளை அருள் கூர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்ற வாய்ப்பாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நான் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றேன். நாம் எந்த வகையில் சீக்கிரமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டு வார்த்தைகளைக் கொட்டிவிடுகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, எனக்கு ஏற்படுகின்ற வருத்தத்தை, எனக்கு முன்னால் உட்கார்ந்திருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எனக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு சட்ட மன்றத்தில் அதுவும் முக்கியமான பிரச்னை குறித்து விவாதிக்கின்ற போது, எந்த அளவு கண்ணியமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இல்லாமல் முறை கூட இல்லாமல் நடந்து கொள்ளுகின்ற போக்கு ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு, ஆரோக்கியமான அரசியலை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு உகந்ததாக இராது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையில் சொல்லப்போனால், இங்கு ஒரு ஐந்து நிமிடத்தோடு முடிந்துவிட்ட, முடிந்துவிட்டது என்று நான் நம்புகிற ஒரு நிகழ்ச்சி இந்த அவையினுடைய மரபை கீழாக்கியிருக்கிறது. அல்லது..... (திரு. சி. ஆறுமுகம் எழுந்து நின்றார்.....) நான் எல்லோருக்கும் சேர்ந்துதான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் திரு. துரை முருகன் அவர்களைப் பார்க்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

இப்படி உணர்ச்சிவசப்படக்கூடாது என்று அண்ணன் என்கிற முறையில் திரு. துரைமுருகன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவரை நான் பார்க்கிறபோது, எனக்கு பரிதாபமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு கட்டுப்பாடற்ற முறையில் போவது அவரது, உடம்புக்கேகூட நல்லதல்ல என்று பலமுறை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். நாம் பேசுவதற்கு தெளிவான, அருமையான, கொஞ்சகின்ற தமிழை வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நீங்கள் பயன்படுத்துவது என்பது எந்த அளவுக்கு ஏற்றது என்பதுபற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த அவைக்கு விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நான் இரண்டு தரப்பிற்குமே சேர்த்துச் சொல்கிறேன். என் உணர்வைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரை, அவர்தான் இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்களிடம் சென்று அவர்களை உட்கார வைத்ததை அவர்கள் கண்டார்கள். எப்படி இது உருவாகியது என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 10]

கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்பியபோது, அவைத் தலைவர் அதற்கு அனுமதி மறுத்தார். பிறகு வாதம் தொடங்கி அதற்கிடையில் ஆளும் கட்சியிலிருந்து வந்த தடித்த வார்த்தைகள், அங்கிருந்து காட்டப்பட்ட சேஷ்டைகளை அவர் பார்த்திருக்க முடியாது. நான் பார்த்தேன். திரு. ராதா அவர்கள் எப்படி எப்படி குறிப்புகளைக் காட்டினார் என்பதை நான் இங்கிருந்து பார்த்தேன். எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உணர்ச்சி வசப்படக்கூடாது தான். அவர்கள் சொன்னதைப் போலவே, திரு. துரை முருகன் உடல் நலத்திலே நான் கவலைப்படுகிறவன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொண்டார் என்று அவை முன்னவர் கருதக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தயவுசெய்து நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன்; 'பொறுப்பற்ற' என்ற வார்த்தையை நான் மறந்துகூட பயன்படுத்தவில்லை. பயன்படுத்தமாட்டேன். வேண்டுமானால் பின்னால் நடந்ததை நான் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னது உண்மையாக இருக்கலாம். நான் இரண்டு சாராரும் நடந்து கொண்ட முறைகளைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு சாராரைப் பற்றி குறைசாட்டி எழுந்து பேசவில்லை. இந்தப் பிரச்சனையில் நான் எப்படி நடந்துகொள்வது என்பது பற்றி சபாநாயகர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று இந்தப் பிரச்சனை கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

* திரு. துரை முருகன் : அவை முன்னவர் அவர்களுடைய பாச உணர்ச்சிக்கு நன்றி. ஆனால், நான் உணர்ச்சி வசப்பட்டேன் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய தலைவர்கூட என்னிடத்திலே வந்து என்னுடைய இருக்கையிலேயே அமரச் செய்தார்கள். ஒன்றை மட்டும் உங்களுக்கும், என் தலைவருக்கும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன், 'அவையின் சார்பாக. 'தமிழைப் பழித் தவணை தாய் தடுத்தாலும் விடேன்' என்று பாவேந்தர் பாரதி தாசன் சொன்னதற்கு ஏற்ப, 'என் தலைவனைப் பழித்தவன் எவனாக இருந்தாலும் விடேன்', அவன் தலையை என் தலைவனுக்கு முன்னால், அவன் காலடியில் வைத்துவிட்டு சாவேனே தவிர, துரோகியாக மாறமாட்டேன் என்று எச்சரிக்கிறேன்.

(திரு. சி. ஆறுமுகம்—குறுக்கீடு)

(கூச்சல்-குழப்பம்)

திரு சி. ஆறுமுகம் : தாங்கள் அனுமதி கொடுத்திருந்தால், இந்த நிலைமையே வந்திருக்காது.

1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.....

திரு. க. சுப்பு : அனுமதி கொடுக்க மாட்டேன் என்று தாங்கள் சொன்னதால் தான் இத்தனை வினாவுகள். இது உங்க அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்புவின் சொத்தாக இருக்கலாம். அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இப்படிப் பேசுவது ஒரு மரபா, முறையா?

(கூச்சல்—குழப்பம்)

திரு. சி. ஆறுமுகம் : இனிமேல் இந்தச் சபையில் முறையை எதிர்பார்க்காதீர்கள், மரபை எதிர்பார்க்காதீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பியும் வார்த்தைகள் தடிப்பேறுகின்றன. ஆவேசங்களை அடக்குவதற்கு உறுப்பினர்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் ஒரு முறை நான் இந்த அவையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள் தான் எந்த அடிப்படையில் இதை எடுத்துக் கொள்வது என்ற பிரச்சினையை பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர விவாதிக்கக் கூடாது என்றோ விவாதிக்க அனுமதி மறுக்கிறேன் என்றோ இதுவரை அவர்கள் சொல்லவில்லை.

பேராசிரியர் அவர்கள் எழுந்து பேசியபோது நீங்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் சொல்லி நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், எந்த விதிமுறையின் கீழ், எந்த அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட விவாதத்திற்கு அனுமதி அளிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற வகையிலேதான் சபாநாயகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே தவிர இந்தப் பிரச்சினையின் தன்மையைக் குறைத்து மதிப்பிட்டோ அல்லது மிகச் சாதாரணமாகவோ அவர்கள் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு பிறகு இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசுகிறவர் பேசும்போது 'இனிமேல் முறை இல்லை முறைகளைப் பாதுகாப்பது என்ற அடிப்படைத் திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டோம்' என்று சொன்னார்கள். (திரு. க. சுப்பு : உபதேசம் வேண்டாம்).

நீங்கள் அதற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னால் கேட்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன். உங்களுக்கு உபதேசம் சொல்லவில்லை. நீங்கள் உபதேசத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று தெரியும். ஆகையால் அந்தப் பிரச்சினைக்கு வரவில்லை.

[திரு. கி. மனேகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

நான் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது—இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை என்ற அளவுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் மற்றவர்களும் இன்றைக்கு இதை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் நீங்கள். அந்த அடிப்படையில் முடிவு எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுடையது. 'லீடர்' ஆப் தி ஹவுஸ் என்ற முறையில் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் தயவு செய்து கொஞ்சம் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து மரபைக் காப்பாற்றுங்கள் என்பதுதான். அதற்காகத்தான் — உபதேசம் அல்ல — எனது எண்ணங்களை எடுத்து வைக்கிறேன் என்று நீங்கள் கருதுக் கொள்ள வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல அனுமதி இருக்கிறதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதை முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அவைத் தலைவரைச் சார்ந்தது. மற்றவர்கள் இடையிடையே எழுந்து பேசுகிற உரிமை அவர்களுக்கு உண்டா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதை முடிவு செய்ய வேண்டியது நீங்கள். ஆனால் யார் எப்படிப் பேசினாலும் சரி, கொஞ்சம் முறையோடு வரம்புக்கு உட்பட்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு பேசுவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். நான் என்னுடைய தலைவனைத் தாக்கியவனின் தலையைக் கொய்து, அதைத் தலைவனின் காலடியில் வைத்துவிட்டு நான் செத்தாலும் சாவேன், என்ற முறையிலே இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு தலைவனிடம் ஒரு தொண்டனுக்கு இருக்கிற தனி மரியாதைக்கு இலக்கணமாக அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒருவனின் தலையைக் கொய்து அவரது காலடியில் வைப்பதுதான் அந்தத் தலைவருக்கு மரியாதை செய்வது என்பது மதிப்பான மரியாதையாக இராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்றால் இந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வரக் கூடியது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பதால் அதை எடுத்து விடலாம். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தலையைக் கொய்து தலைவன் காலடியில் வைப்பேன் என்ற முறையில் கூறுவது.....

திரு. சி. அறுமுகம் : தலைவனின் காலடியில் விழுந்து செத்து விடுவேன் என்றுதான் சொன்னார்.

திரு. துரை முருகன் : நான் சொன்னதைத் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். உணர்ச்சி வேகம் தணிந்த பிறகு சொல்லுகிறேன் 'தமிழைப் பழித்தவனை தாய் தடுத்தாலும் விடேன்' என்று

1979 மார்ச் 10] [திரு. துரைமுருகன்]

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சொன்னார். அதைப் போல் தலைவனைத் தாக்க வருகின்றவனைத் தடுக்க முனையும் போது தலைவனே என்னைத் தடுத்தாலும் அதைக் கேட்கமாட்டேன் என்று சொன்னேன்.

(முற்பகல் 10-30)

என் தலைவனை யாராவது தாக்க முற்படுவார்களானால் அவன் அவரைத் தாக்குவதற்கு முன்னால் அவனை நான் தாக்குவதற்கு முற்பட்டு ஒருக்கால் நான் செத்தாலும் அவர் காலடியிலே சாவனே தவிர தலை வெட்டித் தம்பிரானாக தலையை வெட்டிக் கொண்டு வருவேன், தோரணங் கட்டுவேன் என்று சொல்கிற தடித்த நா எனக்கில்லை என்பதை நான் அவை முன்னவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்ட வார்த்தை அது. அப்படிச் சொல்லவில்லையென்றால் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. அப்படிச் குறிப்பில் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் பாருங்கள், குறிப்பையும் பார்ப்போம், நீங்கள் பேசியது குறிப்பிலே இருந்தால் பேரவைத் தலைவர் அதை அவை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசி முடிந்த பிறகு அந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பியது அல்ல, திரு. சுப்பு உட்கார வேண்டும், பிறகு பேச வேண்டும் என்று நான் சொல்லியதிலிருந்து நீக்குவது பற்றி அதைப் பார்த்து முடிவு செய்கிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தாராளமாக இருந்ததாக நாங்கள் நினைக்கவில்லை, ஆகவே எல்லாமே குறிப்பிலே இருக்க வேண்டும், இல்லா விட்டால் நாங்கள் எல்லாம் வெளியேறி விடுகிறோம். சட்டசபையிலே இவ்வளவு நேரம் பேசியதும் இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் எதற்காக இங்கே உட்கார வேண்டும், பேசியதை நீக்குவதற்காக அல்ல இந்த அவை. ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு நீங்களும் பொறுப்பு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ஆகவே எல்லாமே இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற முட்டாள்களாக நாங்கள் ஆகிவிடுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் அது எல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்றால் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினை பற்றி என்ன கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. க. அன்பழகன் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சார்பாக மட்டுமல்ல, இந்தப் பிரச்சினைபற்றி அவை முன்னர் தெரிவித்த கருத்தையொட்டி என்னுடைய வேண்டுகோளாக இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணர்ச்சிப் பூர்வமாக இந்த அவையிலே கூறப்பட்ட எண்ணங்கள் இருக்குமானால் அது வெளியே உள்ள மக்களிடம் உள்ள உணர்வை பிரதிபலிக்கக் கூடிய அளவிற்கு எப்படி இந்த அவையிலே வெளிப்படுத்த முடியுமோ அதற்கான வாய்ப்பு இந்த அவையிலே இருந்தாக வேண்டும். எந்த விதியின் கீழ் என்று தாங்கள் கேட்காமல், நேற்று இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையில், பத்திரிகையிலே அதற்குப் பிறகு வந்த செய்தியின் அடிப்படையில் இப்போது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் விளக்கம் கொடுத்ததற்குப் பிறகு சில கருத்துக்கள் ஏற்படுகிறபோது வெளியே இருக்கிறவர்களுக்குத் தவறான எண்ணம் ஏற்படாமல் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற முறையிலே, விதிமுறைகளைப் பார்ப்பதை விட, நாட்டின் நலனை, மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற முறையிலே, இந்த அவையிலே சில பிரச்சினைகளை எடுத்துச்சொல்ல வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே சில பிரச்சினைகள் முக்கியமான பிரச்சினைகள் என்ற அடிப்படையிலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, சில பிரச்சினைகளை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எந்த விதியின் கீழே விவாதிக்கிறோம் என்று தெரியாமலேயே. முக்கியமான பிரச்சினைகளுக்கு அவைகளை விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையிலே இடம் கந்து தாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, முக்கியமான பிரச்சினை இது. ஆகவே இதிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக்கொடுத்தால் அப்புறம் பேசலாம். இப்போதே அதைச் சொல்லி விடலாமென்றால் பேசுகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் மீது உளி வீசி அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுகிற சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அதுபற்றி ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டவரை விடுவிப்பதற்கு ஏதோ ஒரு முயற்சி இருப்பதாக சந்தேகம் இருப்பது இந்த அரசாங்கத்திற்கே நல்லதுதானா என்று அவர்களுக்கே தெரியும். இந்தப் பிரச்சினைபற்றி ஆரம்பம் முதல் எல்லா விவரங்களையும் அந்த நபர் கைதானது முதல் நடைபெற்ற சம்பவங்களையெல்லாம் நாடு முழுவதற்கும் தெரிவித்து விட்டால் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இன்னொன்று, மதுரையிலே வெங்கோப ராவ் என்ற சைக்கியாட்ரிஸ்ட் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவர் இருக்கிறார். அங்கே இருக்கிற டாக்டருக்கு சந்தேகம் இருக்குமானால் அவரைக் கேட்டிருக்கலாம், மூளைக் கோளாறு அவருக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்டிருக்கலாம்.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

ஏனென்றால், இங்கே சென்னை மருத்துவமனைக்கு வந்தால், புற நோயாளியாகச் சேர்ப்பதாக இருந்தாலும் பிரைமா ஃபேஸியாக, மென்டல் நோயாளி என்று இருந்தால்தான் சிகிச்சை. எனவே அந்த முடிவுக்கு யார் எப்படி வந்தார்கள்? ஆகவே 'கிரைஸிஸ் ஆஃப் கான்ஃபிடன்ஸ்' நம்பிக்கை, அரசாங்கத்தின் மீதுள்ள நல்லெண்ணத்தின் மீது அடிப்படை என்ற பிரச்னை வந்து விட்டது. இதில் அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நடந்த முயற்சியில் அரசாங்கம் கடுமையாகத்தான் இருக்கிறது, வழக்கு நடத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறது என்று தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகளைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறினால் சந்தேகம் நீங்கும். ஆகவே, இது முக்கியமான பிரச்னை, நேரமானாலும் பரவாயில்லை. அரசாங்கம் இன்றைக்குள்ள தகவல்களைப் பூராவும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தால் மாவட்ட மட்டத்தில் ஒரு பேனலை, ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி அவர்கள் மூலமாக முனைக் கொள்ளு இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்யச் சொல்லுங்கள். அப்படியில்லையென்றால் வழக்கு போட ஏற்பாடு செய்யுங்கள், இதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்னை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் உயிருக்கு ஆபத்து என்றால் ஏதோ சில சக்திகள் தப்பிக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது என்பதை வலியுறுத்தி, இதைப்பற்றி அரசாங்கத் தரப்பில் மிகவும் முனைப்பாக ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூறியதைப் போல இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த பிரச்சினையாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மீது ஒரு தாக்குதல் ஏற்பட்டு, 'அட்டெம்ப்ட்டு மர்டர்' என்ற முறையில் கூட அங்க நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி போலீசாரால் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 'பர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட்'-இல்கூட இந்தத் தாக்குதலை நடத்தியவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அது உண்மையா இல்லையா என்று நான் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால், அந்த ரெக்கார்டில் இது குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து, அந்த நபரை நெல்லையிலேயிருக்கின்ற மருத்துவமனையில் அனுமதித்து, அவருக்கு மனநோய்க் கொளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பரிசோதனையும் நடத்தப்பட்டு, அவ்வாறு இல்லை என்று அங்கிருக்கின்ற டாக்டர்கள் கூறிய பிறகு அவரை மீண்டும் பரிசோதிக்க வேண்டுமென்று, சென்னை மருத்துவமனைக்கு அனுப்பியதும், அது சம்பந்தமாக அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து இந்த அவையில் முரண்பட்ட அறிக்கைகளை

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 10]

அமைச்சர்கள் கூறியிருப்பதும், இங்கேயிருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்திலேயிருக்கின்ற மக்கள் அனைவருக்கும் இந்த அரசின்மீது ஒரு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இது சாதாரண நிகழ்ச்சி என்றால் விட்டு விடலாம். ஆனால், இந்த நாட்டை எட்டாண்டு முதல்வராக இருந்து, ஒரு கட்சியின் தலைவராக, அதிலும் குறிப்பாக, ஆளுகின்ற கட்சியில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் தலைவராக அன்றையதினம் இருந்த ஒருவருக்கு, ஏதோ சந்தர்ப்பவசத்தால், அரசியல் சூழ்நிலையால் எதிர்க்கட்சியாக மாறிவிட்டதன் காரணமாக இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுமென்றால் உள்ளபடியே நாகரீகமான நாட்டில் இது விரும்பத்தக்கதா என்பதை இந்த அரசு எண்ணிப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தக் குற்றவாளியை எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது என்றால் உண்மையிலேயே இது பயங்கரமான நிகழ்ச்சி என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் இது சம்பந்தமாக 'பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸ்' நியமித்து முறைக் கோளாறு அவருக்கு. இந்தக் குற்றத்தைச் செய்ததாகக் கூறப்படுபவருக்கு உண்டா என்று பரிசோதிக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையில் வேண்டுகோளாக வைத்தார்கள். அது சம்பந்தமாக அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து ஒரு பதிலையும் காணோம். ஆகவே, மறைமுகமாக சூழ்ச்சி இருக்கிறது என்று நிச்சயமாக நம்பத் தகுந்த முறையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அத்துடன் இங்கே எழுப்பப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அத்துடன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது தாக்கப்பட்ட சம்பவம் குறித்தும் தனி உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிக்க வேண்டும். முதலில் பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸ் அப்பாயிண்ட் செய்யப்பட வேண்டும். ஆகவே, இது சாதாரண நிகழ்ச்சி என்று தலைவரவர்கள் எண்ணக் கூடாது என்று சொல்லி, இதைத் தங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இங்கே கிளப்பப்பட்ட பிரச்சினை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஒருவரால் உளி வீசி தாக்கப்பட்டது சம்பந்தமாக, தாக்கியவர் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று முதலிலே, ஆரம்பத்திலே அங்குள்ள போலீசாரால் சொல்லப்பட்டதற்குப் பிறகு, அவரை

1979 மார்ச் 10] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, அவர் சுய நினைவோடு அதைச் செய்யவில்லை, மூளைக் கோளாறு காரணமாகச் செய்தார் என்று உள்நோக்கத்தோடு பலவிதமான காரியங்கள் தொடர்ந்து அரசாங்கச் சார்பிலே செய்யப்பட்டு வருவதாக நான் கருதுவதோடு இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை பூரணமாக விவாதிப்பதோடு, இன்னொரு விஷயம். அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொன்னது, மன நோய் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்படவில்லையென்று சொன்னதற்குப் பின்னால், அங்கு சிகிச்சைக்காகக் கொண்டு போனதும் மற்ற காரியங்களும் நடந்திருக்கின்றன. அமைச்சரவர்கள் சொன்ன பதிலுக்குப் பின்னால், சந்தேகங்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கே ஒழுங்குப் பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டபோது அதை விவாதிக்க அனுமதித்திருக்க வேண்டுமென்பதோடு, பூரணமாக ஆரம்பத்திலேயிருந்து இன்று வரை நடந்த எல்லா விஷயங்களையும், பூரணமாக, சரியான விசாரணை நடத்திட உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி தலைமையிலோ அல்லது நீதிபதி மூலமாகவோ அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கொண்ட கமிட்டியைக் கொண்டாவது, உண்மை நிலவரங்களைத் தெரிவிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத்தில், பேரவையில், எதிர்க்கட்சியின், பிரதான கட்சியின் தலைவராகவும், முன்னாள் முதல்வராகவும் இருக்கிற கலைஞரது உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கிற முயற்சியை ஒருவர் செய்தார். அப்படி செய்த நபர் மூளைக் கோளாறு உடைய நபரா என்று பரிசோதிக்கும் முயற்சியில் அரசு அல்லது புலன் விசாரணையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் அந்த முயற்சி மூளைக் கோளாறு ஏற்பட்ட ஒருவருக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய முறையில், சட்டபூர்வமாக நடக்கப்பட வேண்டிய முறையில் நடக்கவில்லையென்றும் ஆகவே, விளக்கம் தருகிற வகையில் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வேண்டி, அதற்குத்தாற்போல் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களும், துரைமுருகன் அவர்களும் அதற்குப் பின்னால், இன்னும் ஆளும் தரப்பில் உள்ளவர்களும் பேசியதையும் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். அருள்கூர்ந்து அண்ணன் கூத்தக்குடியார் அவர்கள் மன்னித்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இங்கே வேகத்தில் ஆத்திரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடையே பரிமாறப் பட்ட வார்த்தைகள் வேதனைத் தரத்தக்கதாகவும், அவைகள் பத்திரிகையில் பிரசுரமாகுமானால், நாட்டு மக்களிடையே, மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்புள்ள காவலர்களாக அமர்ந்துள்ள உறுப்பினர்களடங்கிய இந்த சட்டமன்றத்திலே இப்படிப்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 10]

பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றனவே என்று நமக்கு வாக்களித்த மக்கள் வேதனையும் வெட்கமும் படக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும். ஆகவே, அருள்கூர்ந்து அத்தனை தலைவர்களுடைய ஒப்புதலோடு, விளக்கம் கேட்டதற்குப் பின்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் பேசப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் சபைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குவதோடு, இங்கே அரசுக்கும் நல்லதல்ல—மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சாதாரணப் பிரஜையாக இருந்தாலும் சரி, அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்தும் முயற்சியை யார் செய்தாலும், அது சட்டப்படி கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அப்படி இருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சியினர் மீது தாக்குதல் நடக்கும் முயற்சி நடக்கிறது என்று பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டுள்ள இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த ஐயம், மக்களின் மத்தியில் பரவலாக ஏற்பட்டு, அது வலுப் பெற இடம் அளிக்குமானால் அது சரியல்ல. ஆகவே, சட்டம் அனுமதிக்குமானால், முன்னால், முன்னோடியாகப் பல சந்தர்ப்பங்களில், இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன மாமன்றத்தில் என்று மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல், இதற்கு மரபு 'பை கன்வென்ஷன்' ஏதாவது இருந்தாலும் அந்த விதியை அனுசரித்து, இன்றைக்கு அனுமதி கொடுத்து, அவர்கள் சொல்கிற கருத்தையும் கேட்டு, அரசு தங்கள் வழியில், என்ன, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தன என்பதை அவை முன்னவர் மூலமோ, சுகாதார அமைச்சர் மூலமோ, அல்லது ஏனைய அமைச்சர்கள் மூலமோ, வைத்தால் மக்களுக்கும் உண்மை நிலை தெரிய வாய்ப்பிருக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எழுப்பிய பிரச்சினைக்கும் சுமுகமான நிலை ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பிரச்சினையில் செபாஸ்தியான் என்பவர் புத்திஸ்வாதீனத்தோடு அந்த காரியத்தைச் செய்தாரா, அல்லது புத்திஸ்வாதீனம் இல்லாத நிலைமையில் அந்தக் காரியத்தைச் செய்தாரா என்கிற பிரச்சினை இப்பொழுது எழுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடிலே—

What is the procedure to be adopted to try a criminal who is charged with an offence

என்கிற முறையிலே சில விதிமுறைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளின் பிரகாரம் நீதிபதி முன்னால் குற்றவாளிகளாக நிறுத்தப்படும்போது அந்த நீதிபதி அந்த நபரை கேள்விகள் கேட்க வேண்டும். கேள்விகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பதில்களிலே இருந்து அந்த நீதிபதி டிரைமாபனி-கன்சுளஷனுக்கு (Primaface Conclusion) வந்து அவர் நல்ல

1979 மார்ச் 10] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

புத்தி சுவாதீனமான நிலையில் இல்லையென்று முடிவு செய்தால் அவரை மனநோய் மருத்துவர்களிடம் அனுப்பி அவருடைய அத்தாட்சிப் பத்திரம் பெற்று, அவருக்கு மனநோய் உள்ளதா இல்லையா என்று முடிவுகள் பெற்ற பிறகு, மனநோய் இருக்கவில்லை என்ற நிலைமை வருகிறபோது, Criminal Procedure Code has laid down the procedure அவர் மீது கிரிமினல் வழக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்றால், மன நோய் மருத்துவர்களை வைத்து On the crucial date whether he was sane or insane என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும் ஆப் மருத்துவர்களை கொண்டு—மருத்துவர்களின் குழுவை வைத்து இதைக் கண்டுபிடித்து விட்டால், பின்னால் எந்த முறையைப் பின்பற்றுவது என்று முடிவெடுக்க உதவும். ஆனால், இன்றைக்கு குறிப்பாக நான் இதை சொல்லிக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இந்த நாட்டிலே பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் பாதுகாப்புக் கிடைக்க வேண்டும். எத்தனையோ அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள் இருந்த போதிலும், அந்த காழ்ப்புணர்ச்சிகளின் மீது தாக்குதல் செய்யப்படுகிற நிலைமை இருக்குமேயானால், எந்த மனிதனுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விடும். அது ஆளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் சில அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் விளைவாக தாக்குவது என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் யாருக்குமே பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஒரு பண்பான அரசியலை நாம் நடத்திக் காட்டியாக வேண்டும். இதையெல்லாம் மக்கள் படிப்பார்கள். லட்சக் கணக்கான வாக்குகளைக் கொடுத்தவர்களுக்கு, எங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யுங்கள் என்று பிரதிநிதிகளாக நம்மை இங்கே அனுப்பியவர்களுக்கு நாம் என்ன சாதனைகளை செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். கொலை செய்ய முயற்சி செய்பவர்கள், கிரிமினல்கள்—இவர்களை மனநோய் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லி அரசு பாதுகாக்க முயற்சி செய்கிறதோ என்று எண்ணம் மக்கள் மத்தியிலே என்ன முடிவை உண்டாக்கும், எவ்வளவு வருத்தத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்? இதற்காக டாக்டர்களின் குழுவை வைத்து பரிசீலனை செய்து மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முயல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் முக்கியமான பிரச்சினையாக இந்த அவையில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது, எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்மீது கொலை செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட நபர்மீது வழக்கு தொடரவில்லை. அவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கம்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 மார்ச் 10]

முயற்சி செய்கிறது என்று சந்தேகிக்கின்ற கட்டத்தில் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான பிரச்சனையாக இது. இருந்தாலும்கூட தீர்மானத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி இவைகளுக்கெல்லாம் நம்பிக்கை இல்லாத சூழ்நிலையில் கொலை செய்ய முயற்சி செய்யும் நபரை காப்பாற்ற முயலுகிறவர்கள் என்ற உணர்வினால்தான் இந்த விஷயத்திற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், சட்ட ஒழுங்கை காப்பாற்ற வேண்டிய அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கொலை செய்யப்பட்டதை அறிந்தபோது பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்த நிலைமை என்று சொன்னால், என்ற பீதி மக்கள் மனத்திலே ஏற்பட்டுவிட்டதன் காரணமாகத்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது இந்த கொலை முயற்சி நடந்தது. இந்த அவையிலே சற்று முன் அவையின் அலுவல்களே சில விநாடிகள் நின்றபோதும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. கொலை செய்ய முயற்சி செய்த அந்த நபரை மனநோய் வியாதி என்று சொல்லி காப்பாற்ற அரசாங்கம் முயலுகிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

சைக்யாட்ரிஸ்ட் பேனலை (மனநோய் மருத்துவர் குழு) வைத்து பரிசீலனை செய்து அவர் பைத்தியமா இல்லையா— என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவருக்கு பைத்தியம் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால், அதற்கான கிரிமினல் வழக்கைப் போட்டு அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

[முற்பகல் 10-50]

அல்லது பைத்தியம் பிடித்து இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வு இல்லாமல் எதிர்க்கட்சிகளின் உணர்வுகளை மதித்து, செபாஸ்டியன் அவர்களை பரிசோதனை செய்து, அவர் உண்மையிலேயே பைத்தியமா என்பதைக் கண்டறிய முயற்சிக்க வேண்டும். அதோடு மட்டும் அல்லாமல், எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் இந்த அவையில் சாதாரணமாக எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் அந்தப் பிரச்சனை குறித்து இங்கே விவாதித்து, அந்த 4½ கோடி மக்களின் பிரதிநிதியாக நாம் இருந்து அவற்றை பற்றிவிவாதித்து, தீர்ப்பதற்கு பதிலாக ஒவ்வொருவரும் அசிங்கமான வார்த்தைகளை உபயோகித்து இந்த அவையின் கௌரவத்தையும், மரபையும் கெடுக்கும் வகையில் நடந்து கொண்டதை தமிழக மக்கள் மன்னிக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, அவையில் எழுப்பப்பட்ட அசிங்கமான வார்த்தைகள் அப்படியே குறிப்பில் இருக்கட்டும்

1979 மார்ச் 10] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

சட்டசபையில் நடவடிக்கைகளை நடத்த முடியாத அளவிற்கு யார் யார் என்னென்ன செய்கிறார்கள் என்பது மக்களுக்கு விவரமாக தெரிய வேண்டும். மக்கள் அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் அடையாளம் காட்டப்பட வேண்டும். அவர்கள் பத்திரிகைகளில் வருவதற்கு பதிலாக உங்கள் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்னை மிகவும் வேதனைக்குரியது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கலைஞர் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பது இன்று எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் மீது உளி வீசப்பட்டு இருக்கிறது என்பதும் பத்திரிகையில் வந்து இருக்கிறது. அதுவும் எல்லாத் தரப்பிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்று இருக்கிறது. நடந்த சம்பவத்தை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிற நேரத்தில் குற்றவாளியாக யார் இருந்தாலும், அந்தக் குற்றத்தை யார் செய்து இருந்தாலும், குற்றம்செய்தவர் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பார் என்பதற்காக குற்றம் செய்யாமல் இருப்பார் என்று சொல்லமுடியாது, எதிர்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் குற்றம் செய்யக்கூடியவர்கள் என்று அவசியமும் கிடையாது, (குறுக்கீடு) என்ன திரு. பண்ணை சேதுராம் நான் பேசட்டுமா வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் இருக்கையில் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசக்கூடாது. ஜாடை காட்டக்கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொன்னால், அமைச்சர் பெருமக்களோ, அல்லது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ சொல்லித்தான் செய்து இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதை மறைப்பதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. குற்றம் செய்தவன் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் அவன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருப்பதால் அவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படக்கூடாது. அப்படி ஏற்பட்டுவிட்டால் அது நியாயத்திற்கும், சட்டத்தின் இறையாண்மைக்கும் மிகப் பெரிய அறைகூவலாக மாறிவிடும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 10]

அவருக்கு மன நோய் பிடித்து இருக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றி டாக்டர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்.

There is a difference, even though a subtle difference, but a basic difference between what is called, the expression, 'mental derangement' and 'mental retardation' and that of 'lunacy'. Even though apparently there is no difference between 'mental derangement' or 'mental retardation' or 'mental abnormality' and 'subnormality', there is a basic difference between these expressions and that of the word 'lunacy'. Every criminal is mentally retarded and mentally deranged. Whatever may be the offence, every criminal is a mentally deranged person.

என்றுதான் சைகாட்டிரிக்ஸ்ட்ஸ் சொல்கிறார்கள். கிரிமினல் ஜூரிஸ்புருடென்ஸ் ஏற்றுக்கொள்ளும் உண்மையும் அது தான்.

எந்தக் குற்றத்தை செய்தாலும் மூளைக்கோளாறு இருப்பதால் செய்கிறார்கள்; ஆகையால் கொள்ளை அடித்தாலும் சரி, திருடினாலும் சரி, அவர்களை எல்லாம் மெண்டல் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்புவது என்றால் ஊர் பூராவும் மெண்டல் ஆஸ்பத்திரியாகத்தான் இருக்கும். யார் குற்றம் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் எல்லோரும் அங்குதான் போகவேண்டியது வரும். இங்கே அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அதனுடைய உள் நோக்கத்திற்குள் நான் சொல்லவில்லை. கைதி, மெண்டல் ஆஸ்பத்திரியில் இல்லை: போலீஸ் கஸ்டடியில்தான் இருக்கிறார். என்று சொன்னார். ஆனால் இப்போது 'அவுட் பேஷன்ட்' ஆக இருக்கிறார் என்று சொன்னார்.

Even though he is not actually kept as an inpatient he is constructively under the custody of the doctors. He is kept with the mental hospital constructively under the custody.....

(மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் எழுந்தார்) நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

The Hon. Minister need not be too much sensitive.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்: மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டார் என்பதற்கு மருத்துவ மனையில் உள்ளே இருந்து சிகிச்சை பெறுகிறார் என்று அர்த்தம். ஆனால் அவர் அப்படி சிகிச்சை பெறவில்லை. வெளியே இருந்து ஓ.பி. — அவுட் பேஷன்ட் என்ற முறையில்தான் சிகிச்சை பெறுகிறார் - அந்த முறையில்தான் நான் சொன்னேன்.

1979 மார்ச் 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அதைத்தான் நான் 'கன்ஸ்டிரக்டிவ்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னேன்.

Whenever a patient is kept under the care and custody of a doctor he may be kept for continuous observation as an inpatient or continuous treatment under a particular doctor. If it is a case of continuous treatment, then he is an out-patient. If he is both in continuous treatment and continuous observation, then he should be kept inside the hospital, and he is an inpatient. In both the cases he is kept under the constructive custody of the doctor. That means, he is kept under the custody of the Mental Hospital.

அவ்வளவுதான். ஆகையால் இந்த டிஸ்பரன்ஸை புரிந்து கொள்ளாமல், அவர் மெண்டல் ஆஸ்பத்திரியில் இல்லை என்று சொல்லும்போது சரியாகப் புரிந்துகொண்டு சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஒரு வேளை அதிகாரிகள் கொடுத்த 'நோட்டை' வைத்து அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். வேண்டுமென்றே திசை திருப்பி இருக்கிறார் என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கொஞ்சம் ஜாக்கிறதையாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

நான் கடைசியாகச் சொல்கிறேன். நாம் ஒரு புனிதமான சன்னிதானத்தில் இருக்கிறோம். அதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். சபாநாயகருக்கும் நமக்கும் சில நேரங்களில் வாக்குவாதம் நடக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அது ஒரு தந்தையிடம் பிள்ளை அடம் பிடிப்பதுபோல்தான் நடக்கும். சபாநாயகர் அவர்கள் அதை அப்படித்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே நீங்கள் இந்த சபைக்கு தந்தை. நான் இப்படி சொல்லும்போது பெரியவர் நெல்லை டிஜிபமணி, திரு. கோதண்டராமன் போன்றவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது - எங்களுக்கும் அவர் தந்தையா என்று கேட்கக்கூடும். உண்மையிலேயே சபாநாயகர் இந்த சபைக்கு தந்தைதான். உங்களுடைய பிள்ளைகள் போன்றுதான் சில சமயங்களில் அடம் பிடிக்கிறோம். உங்களை மதிக்கவில்லை என்றால் அது எங்களுக்கு அவமானம். சபாநாயகரை அவமதிப்பது என்றால் அது இந்த சபைக்கு அவமானம். நான் கூட சில நேரங்களில் வேகத்தோடு பேசுவேன். ஆனால் விவேகத்தை கைவிடமாட்டேன். விவேகத்தோடு வந்த கோபமாகத்தான் அது இருக்கும். அந்த வகையிலேதான் சபையில் இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் பிள்ளைகள் என்று சொன்னால் கூட சிலர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். (ஏற்றுக் கொள்கிறோம்). அதனால் என்னுடைய தம்பிகள் என்று எப்போதோ ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்குள்ளே மாறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றை மறந்து விடக் கூடாது. நாம் எல்லாம் படிக்கும்போது தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொண்ட தலைவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்கள். கலைஞர் யார்? நாஞ்சிலார் யார்? நாங்கள் எல்லாம் படிக்கும்போது நாஞ்சிலார் எங்கள் கல்லூரிக்கு பேச வருவாரா என்று தவம் கிடந்து கூப்பிட்டது உண்டு. தம்பி காளிமுத்து யார்? கலைஞர் யார்? நாம் எல்லாம் அப்போதே தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டவர் அல்லவா கலைஞர்? அதையெல்லாம் இன்றைக்கு மறந்துவிடக் கூடாது. அப்போதே நம்மால் போற்றப்பட்ட பேராசிரியர் இங்கே இருக்கிறார். பெரியவர் அழகர்சாமி இங்கே இருக்கிறார். இந்த மன்றத்திலே பல்லாண்டு காலம் அனுபவம் பெற்றவர் அவர். இப்படி வயதிலே, அனுபவத்திலே, அறிவிலே சிறந்தவர்கள், பெரியவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய தந்தையை வைத்துக் கொண்டு நாம் திட்டுவோமா? அல்லது இன்னொருவரைத் திட்டுவதாக இருந்தாலும் தந்தைக்கு முன்னாலே வைத்து திட்டுவோமா? இதை நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் அந்தப் பக்கம் இருக்கிறவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், 'கலைஞர் கலைஞர் தான்' அதை நீங்கள் மறந்துவிட வேண்டாம். இந்தப் பக்கம் இருக்கிறவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், 'நாஞ்சிலார் நாஞ்சிலார்தான்' அதை மறந்துவிடக் கூடாது.

[முற்பகல் 11-00.]

எனக்குத் தெரியும், ஒரு காலம் வரும் நிச்சயமாக. நான் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய இயக்கம் உண்மையான இயக்கமாக இருக்குமேயானால் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்கின்ற அளவிலே தனது தம்பிகளை எல்லாம் உருவாக்கினார் என்பது உண்மையாக இருக்குமேயானால், நான் ஆளும் கட்சியினரைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன், ஒரு நாள் நீங்கள் கலைஞரை ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் போகிறீர்கள். நான் இந்தப் பக்கம் பார்த்துச் சொல்கிறேன்; நீங்கள் ஒரு நாள் நாஞ்சிலாரை ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் போகிறீர்கள். ஆகவே இதை எல்லாம் நீங்கள் மறந்து விட வேண்டாம். ஆகவே இப்போது அதிகமாக இந்த மாதிரி எல்லாம் பேசிக் கொண்டால் அன்றைக்குச் சேருகின்ற நிலைமையிலே எண்ணிப் பார்க்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். இருவரும் பழகியவர்கள் என்ற முறையிலே இருக்கும்போது மற்றவர்களை வைத்துக் கொண்டு சபையிலே இப்படிப் பேசிக் கொள்வது சரியல்ல. அருமைத் தம்பி திரு. தாமரைக்கனி அவர்களைப் பற்றியும் உண்மையான தொண்டர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களைப் பற்றியும் எனக்கு அக்கரை உண்டு. சின்ன வயதிலே

1979 மார்ச் 10] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இருந்தே நான் அவருடைய முன்னேற்றத்திலே ரொம்ப அக்கரை உடையவன். ஆகவே அவர்கள் உணர்ச்சிவசப் படக்கூடாது. எனக்கு அவர்களை விட வயது அதிகம் என்ற காரணத்தினால் நான் சொல்கிறேன், வேறு ஒன்றும் அல்ல. ஆகவே நான் இங்கே ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Why should he be too much sensitive? The law will take its due course
ஆகவே மென்டல் டிரென்ஜ்மென்ட் என்றால் ட்யூ ப்ராசஸ். இன் லாஎன்ன் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸை நியமித்து அவர்கள் முடிவு எடுப்பதுதான் நல்லது. அப்போதுதான் இந்த மாதிரி சங்ந் தேகங்கள் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நான் ஏன் இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பினேன் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே சில விதிமுறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வருகிற போது நீங்கள் எங்களையும் அனுமதிக்க வேண்டும். அது எல்லாம் முன் வரிசையிலே உள்ளவர்களுக்குத்தான் தெரியும் என்பதல்ல. நாங்களும் சொல்லலாம். திரு. லத்தீப் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர் மட்டும்தான் இருக்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் யாரும் இல்லை. ஆகவே, அவருக்கு பேச வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. ஆகவே எங்களைப் பொறுத்தவரை இந்தமாதிரி பிரச்சினைகள் வரும்போது எங்களை அனுமதிக்க வேண்டுமே தவிர.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்றைக்குக் கூட நான் சொல்லி இருக்கிறேன். நீங்கள் பேசக் கூடாது என்பதல்ல. ஆனால் திரு. சுப்பு போன்று அத்தனை பேரும் எழுந்து பேச ஆரம்பித்தால் என்ன செய்வது? ஆகவே நீங்கள் எனக்கு, ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். நீங்கள் இப்போது பேசப் போவதை நான் தடுக்க விரும்பவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, இது தற்செயலாக வந்தது அல்ல. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அமைச்சரவர்களின் ஒரு ஸ்டேட்மென்டை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் எழுந்தது. அதாவது மருத்துவ மனையிலே அனுமதிக்கப்படவில்லை, செபஸ்தியான், காவல் துறையினரின் கண்காணிப்பில்தான் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்று மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மின்சாரத்துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்வது வேறு விதமாக இருக்கிறது. உள் நோயாளியாக அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். காவல் துறையினரின் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று மக்கள்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 10]

நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே இருந்து மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்வது போலீஸ் கஸ்டடியில் அவர் இருந்தார் என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அவர் இன்னும் ஜூடீஷியல் கஸ்டடியில்தான் இருக்கிறார். ஆகவே போலீஸாரின் கண்காணிப்பில் செபஸ்தியான் இருக்கிறார் என்று சொன்னது தவறு. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் நீங்கள் உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினையை ஸ்ட்ரெய்ட் ஆகவே உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பி இருக்க வேண்டும். மின்சாரத் துறை அமைச்சர் விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் சட்டி தலைவரவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். அதன் பிறகு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களும் பேசினார்கள். திரு. சுப்பு அவர்களும் விடவில்லை. நீங்களும்.

திரு. க. சுப்பு : இந்தப் பிரச்சினையின் விளக்கத்திற்குப் போக நான் விரும்பவில்லை. இப்பொழுது பலர் உபதேசம் செய்கிறார்கள். மஹாராஷ்டிராவிலே முதலமைச்சரை இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்ச் செருப்பால் அடித்தார்கள். அந்தக் கட்சி யினர் உபதேசம் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. க. சுப்பு அவர்கள் இதை எல்லாம் சொல்வதால் அவருக்குப் பெருமை இல்லை இந்த அவைக்கும் பெருமை இல்லை. இதெல்லாம் தேவையில்லாத ஒன்று.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மஹாராஷ்டிராவில் செருப்பால் அடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் யாரை எப்போது அடித்தார்கள் என்று சொல்வார்களா?

திரு. க. சுப்பு : முதல் அமைச்சர் திரு. பாவார் அவர்களை இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள் செருப்பால் அடித்தார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை நான் இங்கே எழுப்பியதற்கான காரணத்தை தொடக்கத்திலேயே கூறியிருக்கிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே இல்லாத சமயம் இந்தப் பிரச்சினையை நான் எழுப்பினேன். அப்போது மாண்புமிகு மின்வாரியத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், இதுபற்றிய விளக்கம் என்னிடத்தில் இல்லை, விளக்கம் பெற்று பிறகு நான் அதை பற்றிக் கூறலாம். இப்போது திடீரென்று கேட்பதால் என்னால் விளக்கம் கூற இயலாது என்று மிகுந்த பொறுப்போடு மின்

1979 மார்ச் 10] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வாரியத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு பதில் அளித்தார்கள். நேற்று கேள்வி நேரம் முடிந்து, மற்ற விவாதங்கள் ஒத்திவைப்பு எல்லாம் முடிந்து நான் சற்று ஓய்வுக்காக என் அறைக்கு சென்றிருந்த நேரத்தில் இங்கே பேசிக் கொண்டிருந்த திரு துரை கலியமூர்த்தி அவர்கள் பேசிய பொருள்பற்றி அதன் தொடர்பாக இல்லாவிட்டாலும் இந்த உளிவீச்சு சம்பவம் குறித்து குற்றம்சாட்டப்பட்ட செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது குறித்து பேச உடனடியாக நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதில் அளித்து பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற செய்தியையார் படித்தாலும் நான் அன்றைக்கு எழுப்பிய பிரச்சனையையும் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்தையும் யார் பார்த்தாலும் கருணாநிதி உண்மைக்கு மாறான ஒரு தகவலை இந்த அவைக்குத் தந்தார் என்று தான் நிச்சயமாக எண்ணத் தோன்றும். பத்திரிகைகளில் அப்படித்தான் வந்திருக்கிறது. சட்டசபையில் கருணாநிதி இப்படிக் குறிப்பிட்டிருந்தார் அல்லவா. சென்னையில் செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார் என்று குறிப்பிட்டார் அல்லவா. அதற்கு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் திரு. சௌந்திரராஜன் பதில் அளிக்கும்போது, செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை. அவர் போலீஸ் கண்காணிப்பிலேதான் இருக்கிறார் என்று பதில் அளித்து பத்திரிகைகளில் அந்தச் செய்தியைப் படிப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னது தவறு என்ற முடிவுக்குத்தான் நிச்சயமாக வருவார்கள். எனவே இந்த அவையில் மாத்திரமல்ல தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் அத்தனை பேர்களையும் இன்று திசை திருப்புகிற அளவிற்கு ஒரு செய்தி வந்துவிட்டது. திசை திருப்பும் நோக்கத்தோடு சொன்னார்களா அல்லவா என்று திரு. லத்தீப் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதுவல்ல பிரச்னை. வந்துள்ள செய்தி, நான் இங்கு எடுத்துக்கூறியது தவறு என்ற வகையில் செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவ மனைக்குச் செல்லவில்லை. அவர் போலீஸ் கண்காணிப்பில்தான் இருக்கிறார் என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. இப்போது கூட அவர்கள் மிகத் திறமையோடு, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் பேசுகிற போது சொன்னார்கள், சேர்க்கப்படவில்லை என்றுதான் சொன்னேனே தவிர புறநோயாளியாக இல்லை என்று சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார். இதெல்லாம், வார்த்தை ஜாலங்களுக்குள்ளேயிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிற காரியமே தவிர வேறு அல்ல என்பதை நான் இதில் தீர்ப்பளிக்க வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிற அவைத் தலைவராகிய உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல், போலீஸ் கண்காணிப்பில்தான் இருக்கிறார் என்று அமைச்சர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் சொன்னது மிகத் தவறானதாகும். அது எப்படி தவறு என்பதை மின்வாரியத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 10]

மூலம் அது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் சென்னை மத்தியச் சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டு புறநோயாளியாக அங்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்று கூறுவதிலிருந்து போலீஸ் கண்காணிப்பில் அவர் இல்லை என்பது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதுமாத்திரமல்ல. என் கையில் இருப்பது அந்த மனநோய் மருத்துவ மனையினுடைய கேட் பாஸ். அதில், செபாஸ்டியன், அட்மிஷன் டேட் 4-3-79 சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். டிஸ்சார்ஜ் டேட் 5-3-79. ஆக புறநோயாளி என்றால் அழைத்துச் சென்றவுடனே மீண்டும் அழைத்து வந்திருக்க வேண்டும். ஒரு நாள் முழுவதும் அந்த மருத்துவமனையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததற்கு இந்த கேட் பாஸ் நம்பர் 294621, அட்மிஷனுக்கு இந்த கேட் பாஸ் போதுமான சான்றாக அமைந்திருக்கிறது. 4-ம் தேதி சேர்க்கப்பட்டு 5-ம் தேதி டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற அளவிற்கு. மறுபடியும் சேர்க்கப்பட்டாரா இல்லையா, எனக்கு அந்த விவரங்கள் தெரியாது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது பேராசிரியர் அவர்கள் அல்லது எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இங்கு எடுத்துக்காட்டியதும், ஒரு குற்றம் செய்தவர் அவர் ஆளும் கட்சிக்காரர் என்பதற்காக அதிலிருந்து அவரை மீள வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அல்லது ஆளும் கட்சி முத்திரையை அகற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவர் மூளைக் கோளாறு உள்ளவர், மனநோயாளி என்று திசை திருப்பும் முயற்சியில் தன்னுடைய கடமையைச் செய்யும் என்று அடிக்கடி சொல்கிற ஒரு ஆட்சி நடந்துகொள்வது முறைதானா என்பதே என் கேள்வியாகும்.

[முற்பகல் 11-10.]

நம்முடைய உழைப்பாளர் கட்சித் தலைவர் திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் ஒன்றை சொன்னார்கள். குற்றஞ் சுமத்துபவர் மீது நீதிபதியே பார்த்து, கேள்விகளைக் கேட்டுவிட்டு, அவர் சித்த சுவாதீனம் உள்ளவரா இல்லையா என்று அறிந்து கொள்ள நீதிபதி தான் உத்தரவிட வேண்டும் என்ற கருத்தை திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். நான் அவை முன்னவர் அவர்களையும் அரசையும் கேட்டுக் கொள்வது, அது போன்று நீதி மன்றம் ஒன்றாம் தேதி திசையன்விளை இன்ஸ்பெக்டர் ரிமாண்ட் மனு கொடுத்த நேரத்தில், செபாஸ்டியானை விசாரிப்பதற்கு முன்னால், அவர் சித்த சுவாதீனம் உள்ளவரா இல்லையா என்று சோதனை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னதின் அடிப்படையில் அவர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டாரா, அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா என்பதை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஜனவரி 31-ம் தேதி உளவிச்சு சம்பவம் குறித்து, திசையன்விளை இன்ஸ்பெக்டர், ராதாபுரம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அல்ல, திசையன்விளை இன்ஸ்பெக்டர் நீதிமன்றத்தில் ரிமாண்ட் மனு கொடுத்த நேரத்தில், இவர் எ.டி. எம்.கே. கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று அந்த

1979 மார்ச் 10] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மனுவில் குறிப்பிட்டு கொடுத்திருக்கிறார். அதன் மீது 15 நாட்கள் ரிமாண்ட் வாங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள பாலையங்கோட்டையிலோ அல்லது நெல்லையிலோ இவர் மூளைக்கோளாறு உள்ளவரா என்பதை கண்டறிவதற்கு போலீஸ்காரர்களோ அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 'நார்மல்' என்ற அளவில் அங்குள்ள டாக்டர்கள் சொல்ல, அதற்கு மேலாக, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மனுவரையிலுள்ள பெரிய மல்தோய் வைத்தியரிடம் போயிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட பெரிய வைத்தியரையும் கலந்து கொள்ளாமல் செனனைக்கு அழைத்து வந்து அவரை கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவ மனையில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், பிரச்சனையை திசை திருப்புவதற்காக இந்த அரசு இந்த சாதாரண விஷயத்தில் குறுகிய நோக்கத்தோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற குறைபாடு எனக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் நாட்டிலுள்ள நடுநிலைமையாளர்களுக்கும் ஏற்படுவது இயல்புதான். இதன் தொடர்பான உணர்ச்சிவசப்பட்டு நடந்த நிகழ்ச்சிகள், நடந்த பேச்சுக்கள், இங்கு பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன. இவை பத்திரிகையில் இடம் பெறலாமா? அப்படி இடம் பெறுவது, இந்த சபையின் மரபையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கு உதவுமா என்று அவை முன்னவர் அவர்களும் பிறக் கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்துக்கூறிய கருத்தோடு நானும் என்னுடைய கருத்தை பிணைத்துக்கொள்ள, இணைத்துக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இதுபற்றி சாரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றது என்று வேண்டுமானால் இடம் பெற வேண்டுமே யொழிய எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்தும், ஆளும் கட்சி தரப்பிலிருந்தும் வீசப்பட்ட சொல் அம்புகள், அந்த கணைகள், கேட்பதற்கு நம்முடைய செவி கூசுகின்ற நம் மனம் கூசுகின்ற வார்த்தைகள் நிச்சயமாக இடம் பெறவேண்டாம் என்ற மற்ற கட்சித் தலைவர்களின் கருத்தோடு நானும் உடன்பாடாக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில், நமது முன்னவர் அவர்கள் சொல்வது போல், அவர்கள் மீது நம் பிக்கை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் நம்புகிறோம், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தில் கூட இதைத்தான் கூறினேன். எனவே இப்படிப்பட்ட பேச்சுகளின் மூலமாக காவல் துறையினரின் நடவடிக்கைகளை திசை திருப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனையைப்பற்றி எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் தங்களது கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பேசப்பட்ட பேச்சுக்களில் இழையோடிய மையமான கருத்து இந்த அரசு வேண்டுமென்றே திசை திருப்புகிறது என்றும், செபாஸ்டியான் என்ற

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

உளி வீசியவனை பைத்தியக்காரனாக ஆக்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது என்று தெரிவிக்கின்ற வகையில் சில பேர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். நான் பணிவோடு தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த திசை திருப்புகிற முயற்சியில் இந்த அரசு இல்லை. திசை திருப்ப வேண்டிய எந்த அவசியமும் இந்த அரசுக்கு இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நடைபெற்ற உளிவீச்சு சம்பவத்தை மிக சாதாரணமான ஒன்று என்று கருதுகிற அளவுக்கு இந்த நாட்டில் எந்த பைத்தியக்காரனும் இருக்க மாட்டான்.

அது ஒரு துர்பாக்கியமான சம்பவம். எந்த அளவுக்கு கண்டிக்கத்தக்கது என்பதையெல்லாம், கட்சி பேதமற்ற முறையில் அனைவரும் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். செபாஸ்டியன் அவர்களைப் பற்றி ஆச்வி தந்த டாக்டர் என்ன கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்னே பேசிய நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட தெரிவித்தார்கள். அவர் தெரிவித்திருக்கிற கருத்து.

'Thiru Sabastian referred to above was admitted at Medical College Hospital in the Medical Ward and was transferred to Ward on 6th February 1979. He was observed until 16th February 1979, when he was discharged. He requires further observation and psychiatric investigation to arrive at opinion. The investigation facilities are not available in the Medical College Hospital, at Tirunelveli. Hence he may be sent to Mental Hospital, Madras, for medical opinion.'

It is a true copy from the Dean.

நான் ஒன்றை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாதாரணமாக, வி.ஐ.பி. அதாவது வெரி இம்பார்ட்டெண்ட் பர்சன்ஸ் என்கிற அளவிற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் போலவோ, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் போலவோ அல்லது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களைப் போலவோ இருக்கின்ற மிக முக்கியமான இப்படிப்பட்டவர்கள் தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்படும்போது யார் காரணமோ அவர்களைப் பற்றி, அவருக்கு மூளை கோளாறு காரணமா என்று விசாரிப்பது வழக்கம். அப்படி விசாரித்து 'ரூல் அவுட்' செய்வார்கள். மூளை கோளாறு காரணமா அல்லது இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக இன்வஸ்டிகேஷன் செய்வது வழக்கம். உதாரணமாக, கென்னடியைச் சுட்டுக் கொன்றபோது, ஆஸ்வால்ட் என்பவருக்கு ஏதாவது மூளை கோளாறு இருக்கிறதா என்று சைக்கியாட்ரிக்கிட் டாக்டர் ஆராயப்பட்டது என்பதையும் தயவுசெய்து நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. (குறுக்கீடு)

1979 மார்ச் 10]

திரு. மு. கருணாநிதி : முருகையன் கொலை வழக்கிலே, இப்படி போஸுக்கு ஆராயப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் வி.ஐ.பி. அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : முருகையனை வி.ஐ.பி. அல்ல என்ற முறையில் பயன்படுத்தக் கூடாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் வி.ஐ.பி. இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தயவுசெய்து நான் சொல்வதைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாது. நான் முருகையனை வி.ஐ.பி. அல்ல என்று சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக, வி.ஐ.பி.களுக்கு இப்படி ஆராய்வார்கள் என்பதைத்தான் சொன்னேன். இங்கே போஸைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்களா என்று கேட்டார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்னை வந்தபோது, விமான நிலையத்திலே இருந்து வருகின்ற வழியில் மாயாண்டி நாடாரின் மகன் அமல்ராஜ் என்பவர், ஆலந்தார் பக்கத்தில் அவருடைய காரின்மீது செருப்பை வீசினார். அதற்கான அன்றைக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதென்றால்,

'When he was interrogated, he said that he threw the chappal at the Prime Minister's car as he was hurt that the Prime Minister was responsible for the general deterioration in the living condition of the people. A case in St. Thomas Mount Police Station Crime No. 859/74 under section 13 (1) of Indian Lunacy Act was registered and he was also sent to the Medical Hospital and he was found to be mentally unsound.'

இது 1974-லே நடைபெற்றது. எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், இப்படி ஆராய்ந்து 'ரூல்ட் அவுட்' பண்ணவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கிருக்கிறது. எனவே, அவன் பைத்தியமா இல்லையா என்பதை நாம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே அவன் பைத்தியம் என்றால், அந்த அளவிற்கு அவனுக்கு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்; பைத்தியம் இல்லை என்று தெரிந்தால், அதற்கும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நான் இப்போது விவாதத்திற்கு வருகிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

[முற்பகல் 11-20]

இன்வெஸ்டிகேஷன் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது—நாம் பேசுகிற கருத்துக்கள் அதற்குப் பாதகமான நிலைமையை உருவாக்கவிடக் கூடாது என்பதில் நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படித் தருகிற ரிப்போர்ட் நமக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை என்றால், மருத்துவ சைக்கியாட்ரிஸ்ட்—மன இயல் வல்லுநர் அளித்த ரிப்போர்ட் அல்லது குறிப்பு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை என்றால், அது இந்தச் சபையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள், கட்சித் தலைவர்களின் ஒன்றுபட்ட கருத்துக் களையுமானால் 'பானல் ஆப் சைக்கியாட்ரிஸ்ட்ஸ்' போட்டு திருப்பியும் ஆராய்கிற உரிமை நமக்கு இருக்கிறது. அதைச் செய்ய இந்த அரசு தயங்காது என்பதையும் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக நான் மீண்டும் ஒன்றை வலியுறுத்துகிறேன். இந்த வழக்கு சாதாரணமாக சில பேரைக் காப்பாற்றுவதற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறதோ என்ற அச்சம் பரவலாக இருக்கிறது என்றுதான் பேசியவர்கள் சொன்னார்களே தவிர, அரசின் ரோக்கத்தை யாரும் சந்தேகிக்கவில்லை. திரு. வத்தீப் அவர்களில் இருந்து இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வரை அந்த ரோக்கத்தைச் சந்தேகிக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட ரோக்கம் பரவலாக மக்கள் மத்தியில் எழுந்தவிட்டால் அதைப் போக்குகிற கடமை, பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. அதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டதற்காக அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீண்டும் நான் சொல்லுகிறேன்—சைக்கியாட்ரிஸ்ட் குறிப்பு வந்ததற்குப் பிறகு, அது இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட பிறகு, அதிலே எந்தத் தலைவருக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கோ, மற்றத் தலைவர்களுக்கோ நம்பிக்கை இல்லை என்று ஏற்படுகிற சூழ்நிலை வருமானால் நீங்கள் விநம்புகிறபடி 'பானல் ஆப் சைக்கியாட்ரிஸ்ட்ஸ்' போட்டு மீண்டும் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை தாக்கல் செய்ய அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பரசன் : தலைவர் அவர்களே, முன்னவர் அவர்கள் சொன்னபோது முக்கியமானவர்களுக்கு, வி.ஜி.பி.கள் அல்லது எம்.பி.ஸ் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதேனும் அசம்பாவிதங்கள் ஏற்பட்டால் அந்த ஏற்படுத்தியவர்கள் அறிவோடு இருந்தார்களா, தெளிவோடு இருந்தார்களா, மூளைக் கோளாறு என்று பொதுவாகவே விசாரிக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். அப்படி ஒரு முறை இல்லை என்பதை நான் அறிந்த வரையில்

1979 மார்ச் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ வழக்குகளில் மூளைக் கோளாறு என்ற பிரச்சனை விசாரிக்கப்படவில்லை. நேரடியாகத் தான் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உள்ளபடியே மூளைக் கோளாறோ, சித்த சுவாதீனமோ இல்லாத நிலைமையில் அவர்கள் விசாரிக்கப்பட்ட சிற்சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. கென்னடியைக் கொலை செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் மீது அப்படி ஒரு விசாரணை நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியும் உலகம் சந்தேகக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. அப்படி ஜோடிக்கப்பட்டது என்ற கருத்து இருந்து வருகிறது. ஆகவே, கென்னடி வழக்கு உதாரணம் கூட நல்ல உதாரணமாகப் பொருந்தி வரவில்லை என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, ஒரு குற்றவாளி சித்த சுவாதீனம் உள்ளவரா என்று முதல் முதலில் சந்தேகப்பட வேண்டியவர் மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது நீதிபதி. இடையிலுள்ள போலீஸ்காரர்கள் சந்தேகப் படுகிறார்கள் என்பது போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி வேறு விதமாகச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையை உருவாக்கி விடுகிறது. மார்க்கபந்து பேசும்போது மாஜிஸ்ட்ரேட் கேள்வி கேட்கும்போது சொல்லுகிற பதில் தெளிவற்று இருக்குமானால் குழப்பத்திற்கு இடம் தருகிற விதத்தில் இருக்குமானால் மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது நீதிபதி ஆணை பெற்று மூளைக் கோளாறு இருக்கிறதா என்று மருத்துவ மனையில் ஆராயலாம் என்றுதான் கூறினார்கள்.

மற்றொன்று, மூளைக் கோளாறு உள்ளவர்களை சைக்கியாட்ரிஸ்ட் யாராக இருந்தாலும் அவரிடம் பேசுகிறபோதே கூர்ந்து கவனித்து மூளைக் கோளாறு இருக்கிறதா என்று சொல்லிவிட முடியும். அப்படித் தெரிந்து கொள்ள முடியாத சைக்கியாட்ரிஸ்ட் என்றால் அவரைப் பற்றியே அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் வரும். அதே விடாதி அவருக்கே இருக்கக்கூடும் என்று சந்தேகம் ஏற்படும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker, Sir, the real legal position is this. This I will quote and leave it. I will make no comments beyond that. Every act, any criminal act directed against any politician, much more so against the Leader of the Opposition, the dastardly act, must be condemned by all of us. After all, you there is no power vested in any authority to go beyond the scope of this section. That is the reason.

I shall read the section 228 of Cr. P.C. Procedure in case of accused being lunatic:— Provisions as to accused persons of unsound mind :
(1) "When a Magistrate holding an inquiry has reason to believe that the person against whom the inquiry is being held is of unsound mind

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

[1979 மார்ச் 10]

and consequently incapable of making his defence, the Magistrate shall inquire into the fact of such unsoundness of mind and shall cause such person to be examined by the civil surgeon of the district or such other medical officer as the State Government may direct, and thereupon shall examine such surgeon or other officer as a witness, and shall reduce the examination to writing. You must know the peculiar legal connotation "he must have the reason to believe".

(2) Pending such examination and inquiry, the Magistrate may deal with such person in accordance with the provisions of section 330. Section 330 relates to release of lunatic pending investigation of trial (1) Whenever a person is found, under section 328 or section 329, to be of unsound mind and incapable of making his defence, the Magistrate of Court, as the case may be, whether the case is one in which bail may be taken or not, this was a non-bailable offence may release him on sufficient security being given that he shall be properly taken care of and shall be prevented from doing injury to himself or to any other person and for his appearance when required before the Magistrate or Court or such officer as the Magistrate or Court appoints in this behalf.

(2) If the case is one in which, in the opinion of the Magistrate of Court, bail should not be taken, or if sufficient security is not given, the Magistrate or Court, as the case may be, shall order the accused to be detained in safe custody in such place and manner as he or it may think fit, and shall report the action taken to the State Government :

Provided that no order for the detention of the accused in a lunatic asylum shall be made otherwise than in accordance with such rules as the State Government may have made under the Indian Lunacy Act, 1912. These are the relevant provisions.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டம் படிக்காத எனக்குச் சட்டம் படித்த அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்ததற்காக நான் அவருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த நன்றியுணர்வைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) ஆழ்ந்த நன்றி என்றால் உள்ளார்ந்த நன்றி என்று பொருள். நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்களும், இந்த அரசாங்கமும் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் படித்துக் காட்டிய விதியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரிக்கிறபோது தன் முன்னாலே இருப்பவர் மனநோயாளி என்ற ஐயம் அவருக்கு ஏற்படுமானால் அதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவருக்குத் தண்டனை தருவது முறையில்லை. மேலும் ஒரு குற்றவாளி, தன்னைத்தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற அளவிற்கு அவர் ஒரு மன

1979 மார்ச் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

நோயாளி என்ற காரணத்தால் இவையெல்லாம் அறியப்பட வேண்டும். நான் அறிந்தவரையில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினுடைய டைரக்ஷன் எதுவும் இல்லாமல் காவல்துறையே இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு அவரை ஆளாக்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால் தாங்களே மருத்துவ மனைக்கு அவரை அனுப்புகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது முறையற்றது. மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரித்து அறிக்கை கொடுத்தாரா? மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் இருந்து முறைப் படி வராமல் அப்படிச் செய்து இருப்பார்களானால்—இருந்து வராமல் என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அப்படி அவருக்கு ஐயம் இருந்திருக்குமானால், அப்படி இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்வார்களானால் நான் அதைப்பற்றிப் பிறகு பதில் சொல்கிறேன்—அப்படி வராமல் இருக்குமானால் அதற்கு, அந்தத் தவறுக்கு என்ன பரிகாரம்? நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுடைய மனதைத் தொடுகிற அளவிற்கு நடைபெற்றிருக்கிற போது குற்றவாளி சரியான அறிவோடு இல்லை என்று சொல்லப் படுமானால் அவருக்குப் பின்னாலே சிலர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேக நிலைமை வருகிறபோது, அவர்களும் யார் என்று கண்டு கொள்ளாமல் அவர்களைத் தப்பிவிடப்பதற்கு இதைச் செய்கிறார்கள் என்று ஆகிறது. குற்றவாளிக்குப் பின்னாலே சிலர் இருக்கிறார்கள். என்பதை மறைப்பதற்காக, அவர் மனத் தெளிவோடு உள்ள குற்றவாளி என்று ஆகிவிட்டால் அவரைத் தூண்டிவிட்டவர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள் என்று வந்து விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால்தான் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று ஆகிறது. இன்னொன்று, குற்றத்தைச் செய்கிறபோது அவர் மன நோயாளியாக இருந்தாரா இல்லையா என்பது அறுதியிட்டு ஆராயப்படுவதற்கு அவசியம் ஏற்படும்.

[முற்பகல் 11-30]

ஏனென்றால் குற்றம் செய்கின்றபொழுது ஒருவன் மூளை நல்ல நிலையிலே இருந்துங்கூட ஒரு கொலையைக் கூட செய்து விடலாம். பிறகு அந்தக் கொலையைச் செய்த காரணத்தினால் ஏற்படுகின்ற அச்சத்தால் மனநோயாளியாக அவன் மாறக்கூடும். ஆனால் இப்பொழுது காவல்துறையினரே சிலரை மனநோயாளியாக மாற்றிவிடக் கூடும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதனால், நான் காவல் துறையிடம் கொண்டிருக்கின்ற மதிப்பு குறைவு என்பது பொருள் அல்ல, அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதன் காரணமாகக் குற்றத்தைச் செய்கின்றபொழுது, உளி வீசுகின்றபொழுது இருந்த அறிவு ஆற்றல், தாக்கிய பொழுது இருந்த மன நிலை, போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் மன நோயாளி என்று கூறப்படும் நிலை உள்ளது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது அதற்கு முன் நடந்த சம்பவங்களை எல்லாம் விசாரணை செய்து விட்டோம் என்று சொன்னால் ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு மாறாக எந்தவிதமான முகாந்திரமும் இல்லாமல்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 10]

எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல், இப்பொழுது முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்களே, ஒருவேளை அப்படிச் சொல்வார்களே யானால் 'பெனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அது அல்ல பரிசாரம். நான் டீவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, இந்த அரசுக்குக் களங்கம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், — அதிலே இவர்களுக்கு களங்கம் ஏற்படாமல் குற்றவாளியை நடத்தும் முறையிலேதான் களங்கம் ஏற்படக்கூடும், அந்தக் களங்கம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் — முறைப்படி சாவல் துறை விசாரித்ததா என்பதற்கு நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நடைபெற்ற காரியங்கள் முறையாக நடந்திருக்கின்றதா என்பது நிரூபிக்கப்பட முடியும். நீதிபதி விசாரணை இல்லாத வரையில் இதுசம்பந்தமாக நாளைக்கு அவருக்கும் பைத்தியம் என்றால் அதை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் அல்லது விசாரித்துவிட்டு அவருக்குப் பைத்தியம் இல்லை என்று முடிவு சொல்லப்படுமானால் சாவல் துறையின் இந்த முயற்சியின் நோக்கத்தையே சந்தேகப்படுவார்கள்.

Whether the procedure adopted by the Government as well as by the department and the procedure to declare him that he is a mental patient or not, — these things should be enquired into. The procedure adopted and the method adopted should be enquired into by a High Court Judge என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நீதிபதி விசாரித்து முடிவு தந்தால் தவிர இதிலே ஏற்கனவே வந்துவிட்ட சந்தேகங்கள் தீராது.

அரசாங்கம் களங்கமற்றது என்பது ஒன்று. அரசை நடத்துகின்றவர்கள் அல்லது அமைச்சர்கள் மீது எந்தக் களங்கத்தையும் கற்பிக்கத் தயாராக இல்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அப்படிக்களங்கம் கற்பிக்கமாட்டார்களா என்பது வேறு. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாம் நல்லது செய்கிறோம் என்று சில அதிகாரிகள் எண்ணிக்கொண்டு — நான் எல்லா அதிகாரிகளையும் சொல்லவில்லை — சில அதிகாரிகள் செடுதலை ஏற்படுத்திவிட முடியும். அது யார் முதலமைச்சராக இருந்தாலும் அப்படிச் செய்துவிட முடியும். எனவே இதில் புரொசீஜர் முறைகளிலே தவறு ஏற்படவில்லை என்பதை நிலைநாட்ட நீதிபதி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, இங்கே எழுப்பப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சனை, உண்மைக்கு மாறான கருத்தை இந்த அவையிலே சொல்லவா என்பது. அந்த உரிமைப் பிரச்சனையானது தனியாக அப்படியே இருக்கிறது. மின்சாரத் துறை அமைச்சர் சொன்னது, நல்வாழ்வுத்துறை

1979 மார்ச் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

அமைச்சர் நேற்று குறிப்பிட்டது, இன்றைக்கும் குறிப்பிட்டு அவர் பதில் சொன்னது, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய ஒரு அட்டையிலே செபாஸ்டியன் உள் நோயாளியாக சேர்க்கப்பட்டான், மறுநாள் அனுப்பப்பட்டான் என்பது, ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகள் இருக்கின்றன. அதை மன்றத்தின் தலைவரவர்கள் தனியாக உரிமைப்பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், ஏனென்றால் அது யாரையும் கண்டிக்கவில்லை. முறை தவறான, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்கள் இந்த அவையிலே தெரிவிக்கப்படக் கூடாது என்பதால் இந்த உரிமைப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையில் அரசாங்கத்தைச் சந்தேகிக்கவில்லை, அரசாங்கத்தை நாப்பாற்றுகின்றவர்களைச் சந்தேகிக்கிறேன் என்று சொல்லி, அந்த சந்தேகத்தைப் போக்குவதற்கு வழி தேட வேண்டுமென்று முன்னவரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, முன்னவரவர்கள் இங்கே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். முதலிலே இப்போழுது டாக்டரிடத்தில் அனுப்பியிருக்கிறோம். அவரிடம் இருந்து அறிக்கை வந்த பிறகு இந்த மன்றத்திலே வைத்து அது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்றால் 'பேனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' வைப்பதற்கு மறு பரிசீலனை செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அது இரண்டுவிதமான சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்று, இன்வெஸ்டிகேஷனிலே காலதாமதத்தை நீட்டிக்கும், மற்றொன்று பொறுப்புள்ள டாக்டர் அவர்கள் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துவிட்டபிறகு, அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வது என்று சொன்னால் அந்த டாக்டருக்குக் களங்கம் கற்பிப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த அரசுக்குக் களங்கத்தைக் கற்பிக்கின்ற முறையிலே சில நிகழ்ச்சிகள் அமைந்துவிடும். ஆகவே, இந்த கன்ஃப்யூஷன்களுக்கு அப்பால் இருந்து இவைகளை நீக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே முதலிலேயே 'பேனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' என்று பல டாக்டர்களை வைத்து, ஒட்டு மொத்தமாக இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி அவையிலே வைப்பது சரியாக இருக்கும். அது எந்தவிதமான காண்ட்ரக்டரி ஸ்டேட் மெண்டுக்கும் இடமளிக்காது என்ற முறையில் மற்ற பிரச்சனைகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் விதத்திலே இருக்கும். எனவே, முதலிலேயே 'பேனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' வைத்துவிட்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவரவர்கள் இங்கே கருத்து தெரிவித்தபோது, ஏதோ போலீஸ்காரர்களே, காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்களே இந்தக் காரியத்தில்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

ஈடுபடுகிறார்களே, மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலிருந்தோ அல்லது நீதிமன்றத்திலிருந்தோ, அங்கிருந்து எந்தவிதமான “டைரக்ஷனும்” இல்லாமல் அவர்களாகவே செய்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது அடிப்படையற்ற கருத்து, உண்மைக்கு மாறானது. என்னிடம் காப்பி இருக்கிறது. அதாவது,

Medical report, dated 17th February 1979 of Dr. Deivasigamani, M.B.B.S., D.P.M., Tutor in Psychiatrics, Medical College, Tirunelveli, addressed to Thiru H. Harichandran, B.Sc., Judicial Second Class Magistrate, Nanguneri, through the Dean, Tirunelveli Medical Hospital, Tirunelveli

இது ரெஃபரன்ஸ், இங்கே இருக்கிறது. அதையொட்டி, இங்கே மறு தகவலும் வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி முழுமையான,

details From Dr. T. R. Deivasigamani, M.B.B.S., Tutor in Psychiatrics Medical College, Tirunelveli, addressed to Thiru Harichandran, Judicial Second Class Magistrate, Nanguneri, through the Dean, Tirunelveli Medical Hospital, Tirunelveli.

அதற்குப் பிறகு கேட்ட கேள்விகள், அந்த ரெஃபரன்ஸ் அத்தனையும் இதிலே இருக்கிறது. எழுதப்பட்ட

Requisition Reference. To the Inspector of Police, Radhapuram Police station. “I request that the accused Sebastian, son of Mariadoss, Valliammlapuram concerned, in Radhapuram Police Station, No. 57/79 under sections 429 and 307, I.P.C. may kindly be admitted as an in-patient in the Hospital and he may kindly be observed to assess his mental soundness. I also request that after examination of the mental soundness, necessary medical certificate may kindly be issued as early as possible.” Now he is in Sub-Jail, Nanguneri. He will be produced to the Headquarters Hospital, Tirunelveli, by the Superintendent, Sub-Jail, Nanguneri, for observation of his mental soundness.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, முன்னவர் அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்து விளக்குகின்றபோது, அவரே இதனுடைய குறையைக் கவனித்திருக்கிறார் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஏனென்றால், அவர் படிக்கிறபொழுதே வழக்கமாக அவர் படிக்கிற உறுதியோடு படிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதை, அந்தக் குரல் கூட மாறிப் போய் விட்டதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நீண்டநாள் நண்பர் அவர். அவருடைய குரல் எனக்குப் புரியும், என்னுடைய குரல் அவருக்குத்தெரியும்.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இங்கே, மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரித்து அதற்குப் பிறகுதான் இன்ஸ்பெக்டர் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார். அல்லது டாக்டர் எழுதிக் கேட்டுக் கொண்டார் என்று சொல்லவில்லை. டாக்டர் எழுதிக் கேட்டுக் கொண்டார் என்று தான் படிக்கப் பட்டது. ஆகவே தான் நான் சொன்னேன், அரசாங்கத்தை யாரோ ஏமாற்றுகிறார்கள். முன்னவரையும், அமைச்சரவையையும் சேர்த்து யாரோ ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று. நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் படித்த அந்த விதிகளின் படி, அவர் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படவேண்டியவர் என்ற நிலை, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரோ, அல்லது டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டோ, அல்லது டாக்டரோ போய் அல்லது வேண்டுகோள் மூலமாக கேட்கப் படுகின்ற நிலை வருமானால் அது முறையற்றது. மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணை நடத்துகிறபொழுது, அந்தக் குற்றவாளி சொல்கிற பதிலிலேயிருந்து ஐயம் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாகப் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படலாம் என்ற முறைப்படி நடைபெற்றிருந்தால் தான் அது முறைப்படி நடைபெற்றதாகும். ஆனால், இப்பொழுது படித்த எந்தச் சான்றும் சட்டப்படி உள்ள முறைப்படி நடைபெற்றதாக என்னாலே ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை யென்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையில் நான் எனது விளக்கத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது குழப்பம், மருத்துவ மனையில் பரிசோதனையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற செபாஸ்டியன் பற்றிய தீர்ப்பு கிடைத்த பிறகு, அதை இந்த அவையில் வைத்து உறுப்பினர்களுக்கு திருப்தி அளிக்காமல் போனால், பின்னர் 'பேனல் ஆஃப் சைக்காட்டிரிக்' போடலாம் என்ற கருத்தை ஒட்டி, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கப்பந்து அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் பரிபூர்ணமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தயவுசெய்து நான் ஏற்கனவே சொன்ன கருத்தை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட போது, செபாஸ்டியன் பைத்தியக்காரனா அல்ல என்பதற்கு போலீசார் தான் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியல்ல. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, போலீசுக்கு அந்தப் பவர்ஸ்கிடை யாது. அவர் மேஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டு, மேஜிஸ்ட்ரேட் தான் அவரை மன நோய் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர் அனுப்பிய ரெப்பரன்சைத்தான் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 2—2—1979 அன்று "letter from the judicial second-class magistrate's court".

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 10]

அதை ரெபரென்சாக வைத்துத்தான் ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த லெட்டரில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்—இது 2—2—1979 தேதியிட்ட கடிதத்தின் ட்ரூ காப்பி—ஒரு கெசட் ஆபீசர் (டாக்டர்) அட்டெஸ்ட் செய்து இருக்கிறார்.

“I request that the accused Sabastian alias Jebastian, son of of Maria Doss, Pathiriyam, Valliammalpuram concerned, Radhapuram Police Station, C.C. No. 57/79 under sections 429 and 307, I.P.C. may kindly be admitted in the hospital as an in-patient and he may be kindly be observed to assess his mental soundness. I also request that after examination of the mental soundness, necessary medical certificate may kindly be issued as early as possible.

Now he is in sub-jail, Nanguneri. He will be produced before the Headquarters Hospital, Tirunelveli, by the Superintendent, Sub-Jail, Nanguneri.” என்று ஜூடிசியல் செகன்ட்-கிளாஸ் நீதிபதி கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், அதேபோல் சட்டம் தெரிந்தவர்களும் சொல்வதைப் போல ஜூடிசியல் செகன்ட்-கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் தான் டாக்டருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அந்த டாக்டர் தன்னாலே முடியவில்லை என்று மேலே உள்ள டாக்டர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அங்கே இருந்து செய்தி வருகிறது. ஆகவே, அதை எக்சாமின் செய்வதற்கோ அல்லது அவையில் அதை விவாதிப்பதற்கோ சட்டமன்றத்திற்கு உரிமை கிடையாது. அந்த மாதிரி கருத்து தெரிவிப்பது ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ ஆக வரும் என்றும், அது சரியாக இருக்காது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : இவ்வளவு நேர விவாதத்திற்குப் பிறகு ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ என்ற புதிய விளக்கவுரையை நம்முடைய மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டுபிடித்து இருப்பதற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ வந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராகி நான் அதைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ என்பது by the “Legislative Assembly of the Tamil Nadu, not by the Hon’ble member Thiru K. Anbazhakan”

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

அந்த நிலைமை வந்தால் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு நீதி மன்றத்தில் விசாரணைக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதிலே திறமைசாலிகள் எக்ஸ்பெர்ட்ஸ் ஒபினியன் கொடுத்த பிறகு, அதிலே சாலஞ்சு செய்வது அல்லது அதைப் பற்றிய எந்த விதமான வினா எழுப்புவதற்கோ நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது. இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு நிச்சயம் கிடையாது. இந்தச் சட்டமன்றம் நீதிமன்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : சட்டமன்றம் நீதிமன்றத்திற்கு கட்டுப்பட்டதல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நீதி மன்றத்தை மதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதுபோல மதிக்கவேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த வழக்கைப் பொறுத்த வரையில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினுடைய ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக ஜூடிஷியல் கஸ்டடியில், பெயிலில் விடுவிக்கப்படாமல், ஜெயிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் கஸ்டடியில் அல்ல. மாஜிஸ்ட்ரேட் கஸ்டடியில் தான் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட் பெர்மிஷன் பெறாமல் அவரை எங்கும் கொண்டு போக முடியாது. மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போவதாக இருந்தாலும் கூட மாஜிடிஸ் ட்ரேட்டினுடைய அனுமதி வேண்டும். அனுமதி அவர்கள் வாங்கியிருக்கலாம். ஆனால் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவரை மனநோய் நிலையத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமானால், அவரைக் கேள்விகள் கேட்டு மனநோய் உள்ளவரா என்று சந்தேகம் வந்தால், அவரை மனநோய் மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போகலாம். எனவே தான் மாஜிஸ்ட்ரேட் உரிமையைப் போலீஸ் பறித்துக் கொண்டது என்று சொல்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள் தாங்களாக முடிவு செய்து, மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் பெர்மிஷன் வாங்கி கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். பெர்மிஷன் வாங்கியிருக்கலாம்.

Permission is different. Here it is required an enquiry by the magistrate to find out whether he is to be tested by a doctor for mental affliction.

மனநோய்க்காக அவர் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமா என்பதை மாஜிஸ்ட்ரேட் அந்தக் குற்றவாளியை விசாரித்து அறிந்த நிலையில் எடுக்கும் தீர்மானத்தின் மீது தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த முடிவை போலீஸ் எடுத்து இருக்கிறது. இந்த முறையே தவறாக இருக்கிறது. குற்றவாளியைப் பாளையம்கோட்டை மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு வந்தபோது அவருக்கு அங்கே உடல்நோய் சிகிச்சைதான் செய்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு உடலில் காயம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 10]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத்தான் சிகிச்சை செய்திருக்கிறார்கள். கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றித் தெரிந்தவர்கள், அறிந்தவர்கள் சொல்வது (for verification) அந்த நோயாளியைத் தெரிந்தவர்கள் அறிந்தவர்கள் சொல்வது அவருக்கு உடல்நோய்தான் இருந்தது மனநோய் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். தவறான முறையில் ஒரு புரொசீஜர் கையாளப்பட்டு அதற்குப் பிறகு இப்போது அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமா? அல்லது சரியல்ல. எனவே, தயவுசெய்து அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் எனக்குப் பதில் சொல்லும் வகையில் இதை ஆராய்வதற்கும் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது சொன்னார்கள் சட்டமன்றம் நீதி மன்றத்திற்கு கட்டுப்பட்டது என்று—அதைப் பற்றி விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் நீதி மன்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது என்று சொன்னது, நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பைச் சொல்லிய பிறகு அதைத் தவறு என்று சொல்வதற்கு உரிமை சட்டமன்றத்திற்கு இல்லை. அது மேல் நீதி மன்றத்திற்குத்தான் இருக்கிறது—சட்டமன்றத்திற்கு இல்லை என்ற கருத்தில்தான் சொன்னேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்

Whether he is mentally alright or derailed.

இதற்கு இங்கே ஒரு கடிதத்தைப் படித்திருக்கிறார்கள். அதிலே மாஜிஸ்ட்ரேட் சேடிஸ்பாக்ஷன் ஆகித்தான் மனநோய் மருத்துவருக்கு இவரைப் பரிசோதனை செய்ய அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒரு தடவை அவர் ரிமேண்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட உடனே அவர் ஜுடிஷியல் கஸ்டடி ஆகிவிடுகிறார்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கபந்து அவர்கள் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர்

1979 மார்ச் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் அது புரிய வேண்டும் என்பதற்காக அதை நான் தமிழில் படிக்கிறேன். குற்ற விசாரணைமுறைச் சட்டம்—பிரிவு 328 (1)-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவருக்கு எதிராகப் பரிசீலனை நடத்தப் படுகிறதோ அவர் புத்தி சுவாதீனமற்றவர் என்றும், அதன் விளைவாக எதிர்வாதம் செய்யத் திறனற்றவர் என்றும் பரிசீலனை நடத்துகின்ற நடுவர் (மாஜிஸ்ட்ரேட்) நம்புவதற்குக் காரணமிருக்கும்போது, அவர் அவ்வாறு புத்தி சுவாதீனமற்றவரா என்னும் சங்கதி குறித்துப் பரிசீலனை நடத்தல் வேண்டும். மற்றும் மாவட்ட குடி இயல் அறுவை மருத்துவரையோ (சிவில் சர்ஜன்) மாநில அரசு குறிப்பிடும் வேறு எந்த மருத்துவ அலுவலரையோ கொண்டு அத்தகையவரைச் சோதிக்கச் செய்தல் வேண்டும் ; மேலும் அதன் பேரில் அத்தகைய அறுவை மருத்துவர் (சர்ஜன்) அல்லது அலுவலரை சாட்சியாக விசாரித்து அந்த விசாரணையை எழுத்தில் அமைத்தல் வேண்டும்.

இதை நடுவராக இருக்கிற மாஜிஸ்ட்ரேட் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ப்ரொசீஜரை அவர் 'பாலோ' செய்திருக்கிறாரா என்பது பிரச்சனை. நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த ப்ரொசீஜரை படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் ; சட்ட அமைச்சர் இதைப் படித்துக்காட்டினார்கள். இந்த ப்ரொசீஜர் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இது சரியாகப் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய ஒரு நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரணை நடத்த வேண்டும். When a petition is presented by the Inspector of Police he should apply his mind. "நான் கேள்வி கேட்டேன் ; அவன் புத்திசாலி இல்லை என்று தெரிகிறது" என்பது தவறு.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, with due respect to all the Hon. Speakers who dealt with the subject: என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்கிறேன். அவை முன்னவர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து வந்த குறிப்பு களை எல்லாம் தனித் தனியாகப் படித்தார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீஸ் குற்ற விசாரணை நீதிபதியிடம் ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்கிறார். சம்பந்தப்பட்ட கைதி மூளைக் கோளாறு உள்ளவரா என்று முதலில் விசாரிக்க வேண்டுமென்று வேண்டு கோள் விடுக்கிறார். அந்த மனுவைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவர் நோயாளியா என்று பார்க்கிறார். அது நீதிபதி என்ற முறையில் அல்ல. நோயாளியைப் பரிசோதிப்பதற்காக, செக் பண்ணி, இந்த விவரங்களைப் பார்த்து தெளிவு பெறுவதற்காகத்தான் "To apply his mind and come to a judicial conclusion"

[திரு. கே. கந்தசுமரி]

[1979 மார்ச் 10]

என்று சொல்வது. அந்த அளவுக்கு பார்த்து, பரிசீலனை செய்து 'Having applied his mind he has judiciously decided that it is a fit case-to send for psychiatric department for further examination and for further report.

என்ற நிலையில் ப்ரொசீஜர் ஃபாலோ செய்ய வேண்டும். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, அரசு தரப்பில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பெட்டிஷன் கொடுத்தார் என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் விளக்க வேண்டும். சட்டத்தை ஓரளவு தெரிந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். குற்ற வியல் நீதிபதி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீஸ் வேண்டுமோளின்படி அவர் ஒரு மனுவைக் கொடுத்து, செபாஸ்டியன் மூளைக் கோளாறு உடையவரா என்று தெரிந்து கொள்ளும்படி கேட்கிறார். விதிமுறைகளின்படி செய்யாமல், பெட்டிஷனைக் கொடுத்து விட்டு, ஒரு ஜூடிஷியல் அதிகாரியை அரட்டி, மிரட்டி, உத்தரவு போட அதிகாரம் எள்ளளவும் இல்லை என்று இந்த மன்றத் திற்குத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, போலீஸ் அதிகாரி,

Police Officer on the one side—on the investigation side—and the accused on the other side.

இரண்டுக்கும் பொதுவாக இருந்து நீதி வழங்குபவர் நடுவர். போலீசார் வழக்கு போடுகிறவர்களே தவிர, அவர்களே உத்தரவு போடுகிறவர்களாகச் செயல்பட்டார்கள் என்ற பொருள்படுகிற அளவுக்கு மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்களும் மற்றவர்களும் சொல்வது, 'ஜூடிஷியல் இன்டிபென்டன்சை' பாதிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்குமோ என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரையில்

Judicial independence. He has received the petition. As a judicial officer he has received the petition; understood the entire problem. He has applied his judicial mind and passed judicial order to send him for investigation and opinion. Procedure has been thoroughly and legally followed.

என்பது என்னுடைய கருத்து. மெடிக்கல் போர்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை நீங்கள் முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

(திரு. சுப்பு எழுந்தார்.)

1979 மார்ச் 10]

[பேரவைத் தலைவர்]

திரு. சுப்பு அவர்கள் அமர வேண்டும். நான் அமைச்சர் செயலர் சொன்னதற்கே அனுமதி தரவில்லை. ஆகவே, நேரம் இல்லை. உட்காருங்கள். திரு. சுப்பு அவர்கள் எனக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத் தினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் சட்டத்திற்கு தவறுதலான ஒரு விளக்கத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து (கூச்சல், குழப்பம்).

(திரு. கே. கந்தசாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமருங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த வழக்கைப் பொறுத்த வரையில் குற்றவாளிக்கு மூளைக் கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்ற சந்தேகம் முதலில் நீதிபதிக்கு எழுந்திருக்க வேண்டும். நீதிபதிக்கு அந்த சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அது சம்பந்தமாக சில கேள்விகளை அந்தக் குற்றவாளியிடத்திலே கேட்டுபதவி செய்திருக்க வேண்டும்.

He must record the proceedings—record those facts in the proceedings.

அதற்குப் பிறகு அவருக்கு மூளைக் கோளாறு இல்லையா என்பதை மருத்துவர்களிடம் அனுப்பி முடிவு செய்யவேண்டும். ஆனால் இங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால் நீதிபதிக்குச் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை. சந்தேகம் ஏற்பட்டிருந்தால் சில கேள்விகளைக் கேட்டிருப்பார். இந்த வழக்கைப் பொறுத்த மட்டில் அந்தக் குற்றவாளியிடம் இது சம்பந்தமாக நீதிபதி எந்த விதமான கேள்வியும் கேட்கவில்லை. ஆனால் நடைபெற்றிருப்பது என்னவென்று சொன்னால் போலீஸ் அதிகாரிக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுவது இந்த மாநிலத்தில் சர்வ சாதாரணம். ஆகவே அவர்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருப்பதால் நிச்சயமாக இதில் நாம் சந்தேகப்பட வேண்டி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே தான் இது சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு எடுக்கப்பட கூடிய நடவடிக்கைகள் நியாயமாக இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு விசாரிப்பதற்கு நீதி விசாரணை ஒன்று ஏற்படுத்துவதுதான் முறை என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, திரும்பவும் நான் இந்த அவைக்கு உறுதியளிக்கிறேன். இந்த வழக்கு முறைப்படி தொடரப்பட்டு குற்றவாளிகள் நிச்சயம்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

தண்டனை பெறுகின்ற அளவுக்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்கிறது என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். ஆகவே தயவு செய்து அரசை சந்தேகிக்க வேண்டாம் என்றும் சந்தேகப்படுகிற முறையில் இது வரையில் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்து இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு நிறுத்தி விடலாம் என்றும் நீதிக்காக இந்த அரசு பணியாற்றும், குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு அமருகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00.]

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு முடித்துவிடலாம் என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான் எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினை என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், பேராசிரியர் அவர்கள் கருத்து சொன்னார்கள், பிறகு திரு. சுப்பு அவர்கள் எழுந்து நின்று பேச முற்பட்டார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உள்ள தலைவர்கள் பேசும் போது, குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கூறும் போது அதை வேண்டுமென்றே உள் நோக்கத்தோடு திரித்துக் கூறினால்தான் அது உரிமை மீறல் பிரச்சினையாக வரும்.

“Gross and willful misrepresentation of fact”. ஆகவே, வெறும் மிஸ் ரெப்ரஸென்டேஷன் ஆப் பாக்ட் கூட வராது. வேண்டுமென்றே உள் நோக்கத்தோடு திரித்துக் கூறினால்தான் உரிமைப் பிரச்சினை எழும். ஆகவே, இதில் உரிமை மீறல் பிரச்சனை எழுவதற்கு நியாயம் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மரியாதைக் காகச் சொல்லப்படுகிற வார்த்தைகள் அவைகள். மின்வாரியத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், நீங்கள் எல்லாம் மிகவும் நல்லவர்கள், நேர்மையானவர்கள், உண்மையைப் பேசுகிறவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிற காரணத்தால் எப்போதாவது ஒரு முறை உண்மையில்லாமல், தவறாக, நேர்மையில்லாமல் ஒரு கருத்து வந்து விடுமானால் வந்திருக்கிற கருத்து பற்றித்தான் இந்த அவை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமே தவிர ஆள்களைப் பற்றி அல்ல. மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு தகவல், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு தகவல், இங்கு ஒரு தகவல் என்றால் எந்தத் தகவல் உண்மை

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

யானது என்பதை அறிந்து கொள்ளும் பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இதில் எது உண்மை, எது தவறானது என்று அறிந்து கொள்வதற்காக இந்தக் கேள்வி எழுந்தது. உண்மை இன்னும்கூட அரசுச் சார்பில் சரியாக வரவில்லை. உள்நோயாளியாக அவரை வைத்திருந்ததாக அரசாங்கம் ஒப்பு கொள்ளவில்லை. அவர் உள் நோயாளியாக இருந்ததற்கு அட்டை இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் தவறான கருத்தை இந்த அவைக்குத் தரக்கூடாது. உள் நோயாளியாக வைத்திருக்கவில்லை என்று தெரிவித்திருந்தால் அதுவும் தவறு. இதில் யார் தவறாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். தவறான தகவலை இந்த அவைக்கு தந்திருந்தால், அது அமைச்சர் மூலமாக வந்திருந்தாலும் அந்தத் தவறு இனிமேலும் நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காக இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையை அவைத் தலைவர் அவர்கள் உரிமைக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த உரிமைப் பிரச்சினை பற்றிய தீர்ப்பை பின்னால் அறிவிக்கிறேன்.

(1) தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(இ) உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிப்புகள் குறித்து.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : நான் கிளப்பிய உரிமைப் பிரச்னை என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்தைக் கட்டுப் படுத்த எந்த நீதிமன்றத்திற்கும் அதிகாரம் இல்லை. அதே போன்று அந்த நீதிமன்றங்களிலும் நாம் நுழைவதற்கு அனுமதியில்லை. ஆகவே, அந்தந்த மன்றங்களுக்கு உள்ள உரிமைகளில் யாரும் தலையிட முடியாது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மலையா கோவிந்தசாமி, சித்தமல்லி தியாகராஜ குருக்கள் ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றி கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தினமும் இதைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு தடவை நக்ஸலைட்ஸ் பற்றி விவாதித்து, அது முடிந்து விட்ட விவகாரம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நக்ஸலைட்ஸ் என்று கருதப்பட்டவர்களும் சந்தேகப்பட்டவர்களும் கைது செய்யப்பட்டது உண்மை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்கள், சந்தேகிக்கப்